FEBRUARY 2002

SOLIA
THE HERALD

JACKSON, MI

VOL. LXVII, No. 2

RECEIVED
MAR 04 2002
P.A.O.L. LIBRARY

SOLIA
THE HERALD

ENGLISH EDITOR / SECRETARY:
Protodeacon David Oancea
ROMANIAN EDITOR:
Rev. Fr. Anton Frunză
INTERNET PUBLISHER:
Mr. Lee A. Costache
STAFF:
Rev. Fr. Remus Grama
Mr. Mark Chestnut
Mr. Tom Rosco

CHAIRMAN:
Most Rev. Archbishop
Nathaniel Popp

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published monthly for $15.00 per year: United States, $20.00 per year: Canada, and $25.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2535 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Periodicals postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907. E-mail: roeasolia@aol.com. Internet: http://www.roea.org.

POSTMASTER: Send address changes to: SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

CONTENTS

English Section

The Presentation of Christ in the Temple, Leonid Ouspensky and Vladimir Lossky 3
The 1979 Prophecy of Archbishop Paul of Finland or "Diaspora" Still in "Diaspora", Archbishop Nathaniel (Popp) 4-5
The Cloning of Human Embryos, Holy Synod of Bishops of O.C.A. 6-7
Ordination at the Ascension of the Lord Monastery 7
Hundreds of Young Adults Gather at O.C.F. Conferences 8
Transfiguration Monastery CD and Cassette Tape 8
Scholarships Through the Romanian Orthodox Episcopate (ROEA) 9
Poftă Bună Cookbook 9
Orthodox Clergy Bless Waters of Mississippi River 10
Deacon Aurel Plantus, May 6, 1923 - January 13, 2002 10
Helen nee Buta Copacia, 1907-2002 11
Mary Jane nee Chelariu Clingenpeel, 1916-2002 12
Solia Calendar 2002, Updates / Corrections 13
Saint Philothea Project 13
St. Symeon the New Theologian Renewal Ministry Celebrates 35th Anniversary 14
Solia Financial Report 14
Parish Register 15
Financial Report 16

Romanian Section

Profeţia din 1979 a Vrednicului de Pomenire Arhiepiscop Paul al Finlandei sau "Diaspora" încă în "Diaspora", +NATHANIEL, Arhiepiscop al Detroitului 17-18
Clonarea Embrionilor Umani - Declaraţia Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe în America (OCA) Ianuarie 2002 ..... 19, 24
Pomenirea Sfântului şi Dreptului Simeon, Primitorul de Dumnezeu (3 februarie) 20
Când Şi De Ce Trebuie Să Îngenunchem În Timpul Săvârşirii Sfintei Liturghii?, Pr. Prof. Dr. Nicolae D. Necula 21-22
Legătura Credincioşilor cu Locaşul de Închinare, +P.S. Dr. Laurenţiu Streza, Episcopul Caransebeşului 23
Hirotonie La Mânăstirea "Înălţarea Domnului" din Detroit, Participant 24

COVER: Icon of the Presentation of the Lord in the Temple celebrated on February 2, from the Church of St. Therapontos in Thessalonika, Greece.

HIERARCHAL SCHEDULE

December 23. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

December 25. Southfield, MI. St. George Cathedral. Hierarchal Divine Liturgy. Reception.

December 26. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

December 27. Detroit, MI. Ascension Monastery. Hierarchal Divine Liturgy. Ordination of Monk Neonil to Holy Diaconate.

December 30. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

January 1. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

January 5. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Vigil of the Feast of Theophany.

January 6. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy. Blessing of Water. **Evening: Salem, Ohio.** Wake Service for Helen Copacia.

January 7. Salem, Ohio. Burial Service for Helen Copacia.

January 9. Cleveland, OH. St. Mary Cathedral. Conducted Funeral Service for Mary Jane Clingenpeel, ARFORA Past President.

January 13. Southfield, MI. St. George Cathedral. Hierarchal Divine Liturgy.

January 17. Troy, MI. Holy Trinity. Served Funeral Service for Rev. Deacon Aurel Plantus. Evening: Sts. Constantine & Helen, Indianapolis, IN.

January 18-20. St. Louis, MO. Friday: Orthodox Christian Laity (OCL) Meeting. **Saturday:** OCL Meeting. Pastoral Visit to Nursing Home. Vespers at St. Thomas Parish. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy at St. Thomas Parish. Luncheon. ❁

MARCH ISSUE DEADLINE
February 15

The Presentation of Christ in the Temple

The Presentation or "Meeting" of our Lord Jesus Christ (February 2nd) is better known in the West under the name of Purification of the Holy Virgin. Like the majority of feasts of Palestinian origin, that of the Presentation of Christ in the temple belongs to Christian antiquity. Aetheria (end of the IVth century) saw it celebrated in Jerusalem with a procession and with great solemnity. This feast was to be introduced in Constantinople in the VIth century under Justin and Justinian, and thence to pass to Rome in the course of the VIIth century. The practice of holding lighted candles during the office of the Hypapante [Greek for "Meeting"], introduced in Jerusalem about 450, has been preserved in the West: hence the name of Candlemas ("Chandeleur" — in France, and "Lichtmesse" — in German countries).

Like the feast of the Circumcision (January 1st), the Presentation of the Christ-Child in the temple shows us the "Author of the Law accomplishing what was laid down by the Law": it is the consecration of the first born son to God (Ex. xiii, 2) and the sacrifice of the Purification of the Mother, forty days after the birth of the male child (Lev. xii, 6-8). The Gospel account (Luke ii, 22-39) has served as basis both to the liturgical text and to the iconography of the feast.

The first known representations of the Presentation of Christ in the temple are found on a mosaic in Santa Maria Maggiore (Vth century) and on an enamelled cruciform reliquary in the Lateran Museum (end of Vth or beginning of VIth century). The iconography of the feast of the Hypapante was definitely established in the IXth and Xth centuries, and remains almost unchanged. Sometimes, one sees the Christ-Child carried by His Mother, or rather, She is handling Him to St. Simeon, but more often it is the latter who is holding Him in his arms. Christ is never represented in swaddling clothes: He is habitually clothed in a short vest which often leaves his legs bare. Seated on the outstretched arms of the elder Simeon, He is sometimes seen giving a benediction. It is the Christ-Child of the Emmanuel type: "the Word of the Father without a beginning has received a beginning in time, without separating Himself from His Divinity ". "The Ancient of Days makes Himself a Child according to the flesh." "He who gave the Law to Moses on Sinai ... to observe His Law has Himself brought to the temple" [Vespers]. As in the account of St. Luke, the theme of the Purification of the Mother is almost forgotten: the central moment of the feast is the "Meeting" of the Messiah: the meeting of the Old and the New Testament.

The scene of the "Meeting" takes place in the temple, in front of the altar, which is represented in our icon covered with a canopy. On the altar is sometimes seen a cross, a book or a scroll. On the two sides of the altar are the Mother of God (to the left of the spectator) and St. Simeon (to the right). The Mother of God is holding out Her two hands covered with the maphorion in a gesture of offering. She has just handed Her Son to Simeon. The ancient holy man, leaning forwards, holds the Child in his two hands, also covered with his garment (as a sign of veneration). St. Joseph follows the Mother of God carrying in the fold of his garment the offering of poor parents (Lev. xii, 8), two turtle doves or two young pigeons. These birds were to symbolise the Church of Israel and that of the Gentiles, as well as the two Testaments, of which Christ is the unique Head. St. Anne the daughter of Phanuel "a widow of about four score and four years," stands behind St. Simeon, in the background. [In the icon on the cover, she is behind/between the Virgin and Joseph.] Her veiled head is seen in profile; her eyes are uplifted to express prophetic inspiration.

The figure of St. Simeon, "the Host of God," is given great importance: his prophetic saying, one of the three "Canticles of the New Testament," is sung at every Vespers throughout the liturgical year. Attempts have been made to see in the old saint who received Christ in his arms, a Priest of the Temple. Some authors say that he was one of the Doctors of the Law — son of Hillel and father of Gamaliel, master of St. Paul. Others have supposed Simeon to be a translator of the Bible; one of the Seventy, and that God had preserved him in life during 350 years, till the coming of the Messiah. The liturgical texts exalt him as the greatest of the prophets: more even than Moses, Simeon deserves the title of "He who has seen God," for to Moses God appeared enveloped in darkness, whilst Simeon carried in his arms the eternal incarnate Word. Also, "He revealed to the nations the Light, the Cross and the Resurrection" (an allusion to the "sword which will pierce the soul" of Mary, in the same verse). The "Nunc Dimittis" receives a new meaning: the prophet asks the Lord to allow him to announce the Incarnation in the lower regions. On our icon there is nothing to denote the priestly dignity of Simeon. His head is not covered, he has the long hair of a Nazarene: his long garment stretches to his bare feet. The Christ-Child is "seated on the arms of the old man as on a throne." Ode 9 of the Matins makes Him say: "I am not held by the old man: it is I Who told him, for he asks Me forgiveness." ❈

Excerpted from ***The Meaning of Icons*** *by Leonid Ouspensky and Vladimir Lossky, St. Vladimir's Seminary Press, 1-800-204-2665.*

The 1979 Prophecy of Archbishop Paul of Finland or "Diaspora" still in "Diaspora"

On May 5, 1979, in St. Ana Serbian Orthodox Parish in Eskilstuna, Sweden, Archbishop Paul of Finland presented a lecture, which in turn, was sent to all the heads of autocephalous and autonomous Orthodox Churches. In this lecture, the archbishop's observations concerning the "Diaspora" were expressed, and he reviewed the responses of four Churches as to their solution to the problem. This was the first time that these responses were made known to the world at large. We present some excerpts from this lecture as reprinted in "A New Era Begins." The fatal prophecy of His Eminence, that perhaps there is no intention of holding a "Great and Holy Synod" which would resolve the "diaspora" problem, appears to be true!

"Orthodox Diaspora"

"The traditional name of the Eastern Orthodox Church is no longer literally relevant since a considerable number of Orthodox people have moved to all parts of the world...Western Europe and America...outside the areas of the original and historical Orthodox local churches."

"The Orthodox witness has been seriously weakened...divided into groups according to nationalities and ecclesiastical jurisdictions which have...none of the unity which is the qualification of Orthodox oneness. In this way the 'dispersed' (John 7:35) Orthodox or the Orthodox diaspora has become a problem unto itself, to its own national mother Church and to the whole of Orthodoxy....causes deep sorrow among the Orthodox who love their Church and...disunity of the Orthodox turns especially the younger generation away from the Orthodox tradition and makes them open to influences alien to their own religion."

"The Issue of Diaspora as the Solution of the Council"

"The importance of the issue of diaspora is expressed by the fact that it has been placed first on the agenda of ten topics we have accepted for consideration and decision in the forthcoming (sic!) Orthodox Council, referred to as the Great and Holy Synod. The study and clarification of this topic ... assigned to five churches: the Patriarchates of Constantinople, Antioch, Moscow, Romania and the Church of Greece."

"All the papers concerning the issue of diaspora admit that diaspora is, at the moment, the most important problem facing the whole Orthodox Church and that it demands a solution, since it is "a threat to Orthodox oneness and it obscures even the foundations of Orthodox ecclesiology." (Church of Russia)

"Synod and Diaspora"

"The preparation and meeting of the dialogues within the Orthodox Church itself are delayed. Rationally speaking, the study and discussion of the inflamed diaspora issue would apparently mean the failure of the whole Council if unanimity has not been reached in negotiations before the meeting of the Council. Therefore, one should put the question, whether there actually is any real intention to hold a Council. The question is justified, since no other signs of preparation on the most important issue exist other than the opinions of four local churches."

"The Situation Should be Normalized Prior to the Council"

"The See of Constantinople has here, as in other preparations for the Council, an important function: that of initiating new procedures. The following action might lead to the desired strengthening of Orthodox oneness, peace and love:

— Constantinople should relinquish the ... theory on the supremacy of the Ecumenical See over the whole diaspora and reject its talk of "the barbarian areas of other tribes" as an anachronism.

— Constantinople should return, at least formally, the jurisdictional rights over the Greek diaspora groups to the autocephalous Church of Greece.

— In this way, the position of honor of the Ecumenical See, *primus inter pares,* would be grounded in the wisdom of the right and pure faith, and not be expressed by capturing areas or by the submission of other parts of the Church.

— When the Ecumenical See, by its own acts, removes all doubts which have been related to it and gives and example of humility first, there would grow up equal diaspora groups in Western Europe and elsewhere."

"The Sunday of Orthodoxy is represented iconographically by a scene from the last Ecumenical Council, the Seventh. In the chairman's seat we do not see Rome, nor the first, nor the second, nor the third - but rather the Gospel of Christ. It reminds us in our own times of the fact that it is Christ and His Holy Word which guides the Church."

"The Great and Holy Synod, the Ecumenical Council of the Orthodox Church, would be able to convene only after we 'have been renewed in the spirit of our minds' (Ephesians 4:23) or, by confessing our sins, have become meek enough to say, 'for it seemed good to the Holy Spirit and to us' (Acts 15:28)."

Editorial Comments

The lecture by Archbishop Paul was delivered 23 years ago. The convening of an Orthodox Synod today seems farther away than is the probability of

landing on and colonizing Mars. There is no news, no sign of life, from preparatory commissions, no information about this solution-finding, problem-solving, renewing Council. It is as though a loud and joyful shout made in some meadow of springtime hope was in fact croaked in the barren desert of time, absorbed into the vast emptiness of space, without echo and without imprint on the sands of time. What shame and disgrace is ours that nothing is being done. Is it being done in some far-away chambers and no one knows about it to respond to it? Who is responsible? Why is it "on hold?" Are we listening to the Holy Spirit? What motives are now guiding leaders of the Church?

What has changed dramatically since 1979 to have dampened the movement of action toward this Council and its most important problem, solving the "diaspora?" The lecture was ten years before the "fall" of communist control over many Orthodox countries; and now, twenty years since Archbishop Paul's presentation, the mother Churches of today show renewed and blessed vibrancy in their own jurisdictions. In the meanwhile, the life of their children "outside national boundaries but within their particular subjective universal jurisdictions," the famous, "infamous diaspora problem," has been put on permanent hold. The preoccupation of the mother Churches with their local church is admirable and understandable but leaves most Orthodox Americans perplexed as to their interest in them as their flock "in diaspora."

Except for the unique case of Alaska, Orthodoxy in the rest of North America was not formally assisted by the mother Churches but was an immigrant church based on the simple desire of ethnic Orthodox to transplant their religious experiences of the Old World into the New. One can state that the mother Churches had a certain "laissez faire" attitude toward these wayward pilgrim-children, being concerned, as they were at the time, with liberation from the Ottoman Empire and participation in the recognition of new nation-states and state-churches. With the onslaught of communism at the turn of the century, the early budding of national churches and national-states was nipped until the end of the 1980's, and during those long decades, mother Churches had to accommodate to the reality of an "Evil Empire," not imposed from without but sustained from within.

During the last one hundred years, Orthodoxy in North America was left on its own without the direct attention of the mother Churches other than giving a nod of assent to those immigrant priests and monks immigrating to the New World , following the rising star of economic opportunity, amelioration of education of offspring and an undeniable concern that the national identity of co-nationals not be melted into the "American Pot."

In spite of the primary indifference of the mother Churches, clergy and faithful did hang on, tenaciously, to what they remembered , how they prayed and lived their Orthodox Christian village life, now revising and adapting it to the bustling streets of the agoras of the New World. The struggle of the Church in North America is no less a witness to God's mercy and love than is the recent resurrection of Orthodoxy in its traditional homes. In fact, it may be a greater miracle because of the novelty of total freedom of religion and the haphazard organization of jurisdictions which handicapped the Church here.

Collectively, the mother Churches have never acknowledged this great gift of God to all the faithful "in diaspora." It seems that there was either an implicit trust in God to take care of the "diaspora," an exoneration of responsibility of the mother Churches to take care and concentrate on the root-church, and let the new shoot fight its own way to light and life or else neglect.

The only way to now acknowledge and give thanks to God, for "indeed it is meet and right," is to take up the problem of the "diaspora," and simply let each jurisdiction become autonomous so that all can then become the one Autocephalous Church of the United States of America and one Autocephalous Church of Canada.

As His Eminence, Paul stated, we are spiritually losing our people, and our witness is greatly stymied due to the present divisions in the Churches in the United States and Canada. Not only does this disunity exist but it grows, feeding on itself as various jurisdictions erect barriers of foreign interest in lieu of concern for the flock, which is wandering, distracted by our disunity, into fields of other pastures, attracted by other pastors.

After the September 11 attack on the United States, the heads of Orthodox Churches sent condolences and prayers for the general American public over the momentary tragedy which affected this nation. This expression of concern and solidarity is very welcome. Would that they could also see that there is an ongoing tragedy in the Church here, because they have not resolved the issue of the autocephaly of the Church in North America. Solidarity in a response to the "problem of the diaspora" would benefit North America.

In the past, there was a hue and cry by many in the Free World in behalf of the mother Churches behind the Iron Curtain or under strict surveillance in non-Christian countries. By God's grace and according to his plan, the mother Churches not merely resisted but survived and blossomed into their present, powerful witnesses to the Gospel. But, in every case, there was a unity of the hierarchy in one synod with one voice. Is it not the right of the two hundred year old Churches in the United States and Canada to also each have one synod and one voice, one flock in the one baptism, one faith, one Lord? Archbishop Paul of Finland, intercede that your vision be fulfilled. ❄

+ NATHANIEL, Archbishop of Detroit

The Cloning of Human Embryos

A Statement of the Holy Synod of Bishops of the Orthodox Church in America

January 2002

Dearly-beloved in the Lord:

On Sunday, November 25, 2001, Advanced Cell Technology, a biotech Company in Worcester, Massachusetts, announced the first successful cloning of a human embryo. Denying any intention to perform reproductive cloning, the ACT team of scientists declared that the techniques they used aimed at harvesting stem cells from the inner core of human blastocysts, in order to treat a wide range of illnesses: diabetes, leukemia and other cancers, AIDS, strokes, together with neuro-degenerative diseases such as Alzheimer's and Parkinson's.

The announcement elicited immediate opposition from right-to-life groups as well as from government officials of many nations. The Vatican issued a strong condemnation of the procedure, and was followed by Methodists and other Protestants together with Conservative and Orthodox Jews. President George W. Bush declared: "We should not, as a society, grow life to destroy it." His personal opposition to human cloning accords with legislation enacted in July of 2001 by the House of Representatives (H.R. 2505, the Weldon-Stupak bill, passed 265-162). If passed by the Senate, this bill would make it illegal to clone human embryos for research purposes. Senator Sam Brownback (R-Kansas) has introduced his own bill into the Senate (S.790) which is due for a vote in February. The ACT announcement will spur earlier debate on the issue, since Brownback has threatened a filibuster.

The Holy Synod of Bishops of the Orthodox Church in America recently published the statement, "Embryonic Stem Cell Research in the Perspective of Orthodox Christianity" (Oct. 17, 2001), which unambiguously opposed "any and all manipulation of human embryos as inherently immoral and a fundamental violation of human life."

In this present statement, we repeat our firm opposition to creation of cloned embryos, either for reproductive purposes or for so-called therapeutic purposes. Although the latter is usually judged acceptable even where the former is condemned, we urge recognition of a basic truth: All cloning is reproductive. It always involves creating an embryo, recognized by the Church (and by much of the scientific community) as an individual human being.

This entire debate turns on a fundamental question: Is the pre-implantation embryo a unique human being? Or, as ACT president Michael West asserts, "Scientifically, biologically, the entities we are creating are not individuals. They're only cellular life. They're not human life."

In reply, we must affirm that — scientifically and biologically — all human cellular life is by definition human life.

This is because even at the earliest stage of growth the cluster of blastomeres constitutes an entity characterized by both genetic and developmental individuality. The "totipotency" of the blastomeres is limited by the phenomenon of methylation from the two-cell stage of mitosis. Although cellular differentiation is clearly observable from only about the eighth day after fertilization, from the very beginning each cell functions as part of an organic whole. And although the early embryo is a "potential plurality" (i.e., it can twin), it is an actual organic unity, a specific and unique human individual, endowed with human nature and bearing the image of God. [1]

Any living organism is characterized by growth and change. Thus it possesses both actual and potential aspects. The fact that much in the life of an embryo is potential does not alter its nature as a human being. Because the DNA or genetic code is fully present from fertilization (or, we must specify today, from the onset of embryonic growth), unique and individually differentiated human life is fully present, even though it has not been expressed as specific organs or capacities, and even though it may twin to produce multiple offspring.

Ours has been called a "culture of death." The fact that we are now, through in vitro fertilization and cloning, destroying millions of embryos with the aim of producing or improving life suggests that we are living rather in a culture of utilitarian expediency, in which ends justify means. This is perfectly illustrated by the frequently heard assertion that the cloned embryo of a patient will some day serve as a "tissue factory." [2]

In light of these recent and profoundly troubling developments, we, the Bishops of the Orthodox Church in America, conclude the following:

- The two techniques used by ACT to produce cloned embryos - nuclear transfer and parthenogenesis — should be legally banned because they are inherently immoral. We may not use evil means to achieve good ends; therefore we may not kill human embryos, even to make possible life-saving or life-enhancing therapies.
- Every effort should be made to perfect the harvesting of stem cells from adult tissue and from the blood of umbilical cords. These cells have proven

to be as potentially useful for therapeutic purposes as embryonic cells. Research on such cells should therefore be supported with public (government) funding.

- Laws, such as exist in Western European nations, covering the private sector as well as government-funded institutions, should be passed to prohibit all human cloning and embryonic cell research. Accordingly, we urge passage of the Brownback bill, S. 790, at the earliest possible date. [3]

On Nov. 27 2001, Linda Chavez of CNSNews made the comment, "Once we start down the road to creating life for utilitarian purposes, there is no bright line that separates the permissible from the unthinkable." With the recent cloning of human embryos we are already well down that road, moving rapidly toward the unthinkable. It is taking us ever further in the direction of a "new eugenics," in which human life is devoid of transcendent value and meaning.

We therefore urge our faithful to work and to pray for a renewed appreciation and vision in American society of a basic Christian truth: that from conception, human life is a sacred gift, one called at every stage of its existence to grow toward eternal participation in the life of God.

With love in the Lord, the Source of Life,

+THEODOSIUS
Archbishop of Washington
Metropolitan of All America and Canada

And the members of the Holy Synod of Bishops of the Orthodox Church in America:

+KYRILL
Archbishop of Pittsburgh and Western Pennsylvania

+PETER
Archbishop of New York and New Jersey

+DMITRI
Archbishop of Dallas and the South

+HERMAN
Archbishop of Philadelphia and Eastern Pennsylvania

+NATHANIEL
Archbishop of Detroit and the Romanian Episcopate

+JOB
Bishop of Chicago and the Midwest

+TIKHON
Bishop of San Francisco and the West

+SERAPHIM
Bishop of Ottawa and Canada

+NIKOLAI
Bishop of Sitka and Alaska

[1] See the testimony of Dr. Peter J. Cataldo of the National Catholic Bioethics Center (Boston), presented to the Joint Committee on Health Care, Commonwealth of Massachusetts, on Oct. 18, 2001; reprinted in Ethics & Medics vol. 26, no. 12 (Dec. 2001), 1-2.

[2] See, for example, the report, filed Nov. 26, by the British journalist David Derbyshire <http://www.portal.telegraph.co.uk>.

[3] Senators can be contacted by phone in Washington, DC, or in their local offices, or through their websites: **www.senate.gov/senators/senator_by_state.cfm.**

Ordination at the Ascension of the Lord Monastery

Detroit, MI — On Thursday, December 27, 2001, His Eminence Nathaniel, Archbishop of Detroit and the Romanian Orthodox Episcopate of America, joined the monastic community of the Ascension of the Lord in celebrating the Divine Liturgy for the Feast of the Holy Protomartyr Stephen the Archdeacon. Concelebrating with His Eminence were the V Rev Archimandrite Irineu (Abbot), V Rev Archimandrite Roman (Rives Junction MI), V Rev Fr Laurence Lazar (Southfield MI), Hieromonk Nicolae (Monastery), Rev Protodeacon David Oancea (Grass Lake MI), Hierodeacon Iustin (Monastery), and Rev Deacon James Rogozan (Livonia MI). Assisting in the altar were Subdeacons John E Lazar (Southfield MI) and Tom Rosco (Dearborn Hts MI) and Father Isaia (Monastery). Responses were led by the fathers of the monastery along with Reader Dan Hoarste (Dearborn Hts MI) and Seminarians Radu Teodorescu (South Canaan PA) and Dan Baiasu (Monastery).

During the Liturgy, the monk Neonil was ordained to the Holy Diaconate for service at the monastery. Born in 1978 at Arpasul de Sus with the name Florin Furdui, Hierodeacon Neonil received the blessing to join the monastic community in September 2001 after having lived and worked at two other monasteries in Romania. Among other skills, he is a tailor and assists the monastery by making cassocks, vestments and other items.

After the conclusion of the Liturgy, on behalf of the monastery, Archimandrite Irineu presented an icon of the Crucifixion to the Archbishop written by iconographer Daniel Prihoanca. The clergy and faithful then proceeded to the dining room for a banquet prepared by the monastery in celebration of the event and holiday season. Toward the end of the meal, the fathers presented a short program of Christmas carols in which many of those present joined in.

Other members of the Ascension community include Hieromonk Arsenie, Father Dionisie, Father Sebastian. ❁

Hundreds of Young Adults Gather at O.C.F. Conferences

Under the auspices of the Orthodox Campus Commission of the Standing Conference of Canonical Orthodox Bishops in the Americas (SCOBA), hundreds of Orthodox young adults from throughout North America gathered at this year's Orthodox Christian Fellowship (OCF) Conferences.

Held on December 27-31, 2001 in Ligonier, PA and Dunlap, CA, this was the first time that a conference was held on both coasts. "It was becoming very clear that there are many college students from the western part of the U.S. who would be more likely to attend a conference if it was closer to them," said Fr. Michael Nasser, Chairman of the Orthodox Campus Commission. Both conferences focused on the same theme, "Who's the Boss?", and followed similar schedules. His Eminence, Archbishop Demetrios of the Greek Archdiocese, a founding member of Syndesmos (the World Fellowship of Orthodox Youth), gave the keynote address on the east coast. Fr. Jon Braun of the Antiochian Archdiocese, known for his involvement with the Campus Crusade for Christ prior to his conversion to the Orthodox Faith with thousands of members of the Evangelical Orthodox Church, gave the keynote address on the west coast.

In addition, a number of speakers from the various Orthodox jurisdictions led smaller workshops on topics ranging from "War and Violence" to "Love Orthodox Style," and "Discrimination against the Arab Community" to "The Body as His Temple." Each day, participants gathered to worship at matins, vespers and compline. Divine Liturgy was celebrated on Sunday. Fun activities included football in the snow, a creative scavenger hunt called "Orthodox Olympics," a "Christmas Coffee House," an Orthodox version of "Who Wants to be a Millionaire," singing at bonfires, and the "New Year's Eve" dances on the last night.

"It was one of the best organized and most spiritually uplifting events I have ever gone to," remarked a speaker from the east coast conference. "I can't tell you how incredible it is to be with so many people my own age who share my faith," remarked a west coast attendee. "The church services were overwhelming," recalls another participant at the east coast conference. "It was incredible that every church service was packed with everyone participating."

According to Fr. Michael Anderson, Secretary of the Campus Commission and speaker at the west coast conference, "Expanding the conferences was one of our first priorities when SCOBA reactivated the Campus Commission and officially adopted the OCF movement. It's wonderful to know that the national OCF movement is growing and gathering more students on more college campuses every year. It is also a challenge to the Commission and the entire Church in North America to take the spiritual needs of our young adults seriously."

Harkening back to his days at the beginning of Syndesmos and responding to the number of participants from all the Orthodox jurisdictions that participated in the conferences, Archbishop Demetrios strongly urged participants to make OCF a truly pan-Orthodox movement of young adults and not just another "nice gathering."

At present, there are close to 200 OCF's on college and university campuses throughout North America. For photos from the conferences or to find out more information on the national OCF movement, check out **www.ocf.net.** ❁

Transfiguration Monastery CD and Cassette Tape

"Vigil of the Feast of the Transfiguration of Our Lord and God and Savior Jesus Christ"

Sung by the nuns at the Orthodox Monastery of the Transfiguration. Presiding Hierarchs: Metropolitan THEODOSIUS, with Archbishop NATHANIEL. Recorded live in the monastery chapel on August 5, 2000, using professional digital stereo equipment. Chanting and singing are very clear, easy to understand. English. 73 minutes.

To order: send $18 per CD, and $12.50 per cassette (includes postage) to:

The Monastery Store
RD 1, Box 184X
Ellwood City, PA 16117

"Enter into the spirit of Orthodox monastic prayer ... The tone of the hymns and the liturgical joy which can be discerned in them is sober ... This rhythm is a gift which the monastery brings to the whole Church."

— from the CD insert

Scholarships Through the Romanian Orthodox Episcopate (ROEA)

ARFORA Undergraduate Scholarship for Women

Two scholarships of $500 each may be awarded annually to women who have successfully completed the first year of a baccalaureate program at an accredited college or university. They must also be registered in the next year of their program of undergraduate study. These women must be voting communicant members of the ROEA. (Application Instructions below).

ARFORA - Martha Gavrila Scholarship for Women

One scholarship of $1,000 may be awared annually to a woman who has completed a baccalaureate degree and has been accepted for graduate work at an accredited college or university. The applicant must be registered in a graduate program and must specify her coursed of study. She must also be a voting communicant member of the ROEA. (Application Instructions below).

APPLICATION REQUIREMENTS FOR ARFORA SCHOLARSHIPS

Besides the conditions listed above, the applicant must submit the following, which constitues a formal application: 1) Three letters of recommendation must be mailed sealed, directly to the attention of the A.R.F.O.R.A. Undergraduate or Martha Gavrila Scholarship Committee at the address listed below: one from the parish priest, and two from individuals not related to the applicant, attesting to her character. 2) A photograph must be included with the above specified information. 3) A formal letter projecting the applicant's plans, including personal goals, projected use of degree, church and community involvement, honors and awards. **Send completed application by APRIL 30, 2002 to: ARFORA Undergraduate (or) ARFORA -Martha Gavrila Scholarship, C/O 1920 KING JAMES PKWY APT 18, CLEVELAND OH 44145-3466.**

Wm. R. Stanitz / AROY Scholarship

In August of 1971, the Constantin J. Stanitz family of Chicago established a Scholarship Fund in memory of their son, William Robert Stanitz, who met a tragic death in California. Two undergraduate scholarships of $1,000 each may be awarded annually. The applicant must be an active AROY member, a graduate of high school or a college student, or one who intends to enroll in a school or college of university level. The following constitutes a formal application: (a) a biographical history including family (b) educational background and grades (c) AROY and Church activities (d) extra-curricular interests or achievements (e) reasons why applying for the scholarship (f) photograph (g) letter of recommendation from parish priest or AROY advisors regarding parish/AROY activities. All applicants who meet the qualifications and submit all of the necessary information will be eligible for the scholarship, which is awarded by random drawing. **Send completed application by APRIL 30, 2002 to: WILLIAM R. STANITZ - AROY SCHOLARSHIP FUND, ROMANIAN ORTHODOX EPISCOPATE, PO BOX 309, GRASS LAKE, MI 49240-0309.**

Dumitru Golea Goldy-Gemu Scholarship

Offers two undergraduate scholarships of $1,000 each, which may be awarded annually to undergraduate students of Romanian origin according to the established requirements and rules. The applicant must have completed high school or already be enrolled in college. **Application Deadline is APRIL 30, 2002. Applicants may obtain requirements and forms from: GOLDY SCHOLARSHIP, C/O REV FR IAN PAC-URAR, 3365 RIDGEWOOD RD, FAIRLAWN OH 44333-3197.**

Bujea Memorial Scholarship

One undergraduate scholarship of $500 may be awarded annually to a Canadian student who has successfully completed one year of an accredited Orthodox Theological Program or a Late Vocations Program. It is limited to those who either seek ordination into the priesthood or who wish to serve the Church in a more professional manner. The applicant must be a communicant voting member of the ROEA. For application forms, write to: **Bujea Memorial Scholarship Committee, PO Box 1341, REGINA SK S4P 3B8 CANADA. Application deadline: APRIL 30, 2002.**❄

POFTĂ BUNĂ COOKBOOK

XIth Edition

New Easy to Read Laser Printing

ORDER NOW!

ORDER

_____ copies of POFTĂ BUNĂ @ $12.00 each (U.S. funds only)

Total $_____

Make check payable to:
St. Mary's Society, c/o Marie Sandru
3097 W. 230TH ST.
NORTH OLMSTED, OH 44070

Orthodox Clergy Bless Waters of Mississippi River

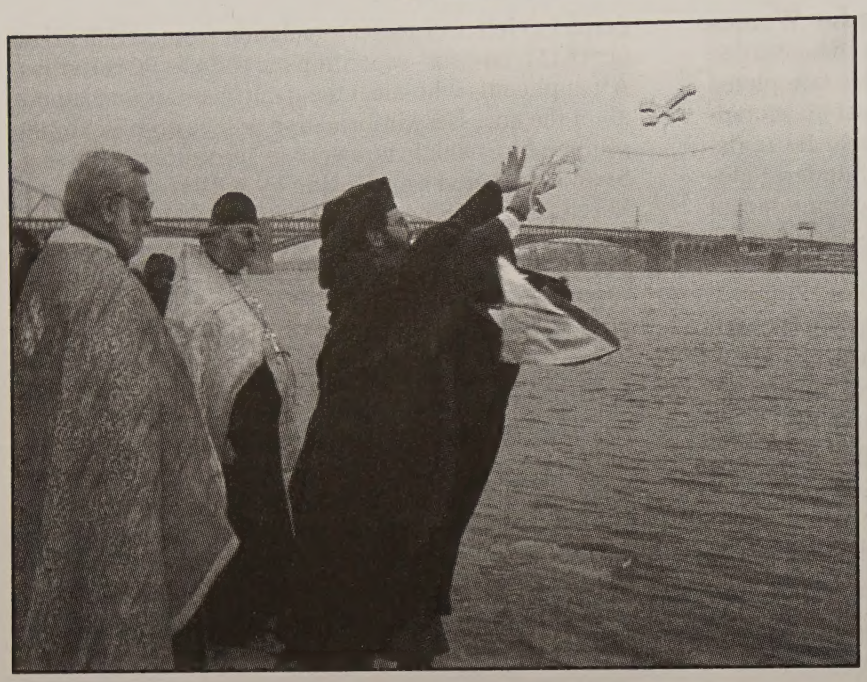

On January 6, 2002, the day of Theophany, a pan-Orthodox procession of clergy and faithful went to the river front of the Mississippi River by the Gateway Arch of Saint Louis, Missouri. Archimandrite Theofan Koja of St. Thomas Church, St. Louis, is shown throwing the holy cross into the waters during the traditional blessing of the waters service. ❁

Deacon Aurel Plantus

May 6, 1923 — January 13, 2002

Deacon Aurelian Plantus was born in Stanesti de Jos, Bucovina on May 6, 1923, of parents, Pintelei and Ecatrina Plantus. He was the fourth of five children. His father left the family to immigrate to Canada. He, his siblings and mother remained in Romania for the next 12 years.

The family arrived in Timmins, Ontario in May of 1939; Aurel had just turned 16. When he was 17 years old, he left Timmins, which was a gold mining town, and hitch-hiked to Windsor, where he felt he could make a better living for himself. A year later, one by one, each of his brothers, one sister and mother followed him to Windsor.

He met his wife to be, Mary, when she was 16 years old, at a Romanian picnic in Detroit. Two years later, in May of 1951, they were married in Holy Trinity Church (Romanian Archdiocese). In 1952, daughter Mary Ann was born; two years later, daughter Doris Catherine; two years after that, daughter Rebecca Sharon; and seven years later, their fourth child, a boy, Daniel Joseph. Now the family was complete.

In between the birth of their children, Aurel was ordained "Deacon" by His Grace, Andrei Moldovan in March of 1954. He served Holy Trinity faithfully until his latter years when his health started failing him.

Aurel worked as a carpenter until he got his own Builder's License. He then did remodeling, additions and other carpentry work. He did this until he retired in 1982. He kept active even though he couldn't do all the things he wanted to do. During the past several months, he worked with his son, Danny, on remodeling a house. He was with his son the day of his death, helping him as much as he could and savoring every minute of it. On Sunday evening, January 13, he suffered a massive heart attack. His wife was with him when he left this world. He will be deeply missed by those who knew, respected and loved him. Most of all, he will always be in the hearts of his wife, children and grandchildren.

This past May, he and his wife, Mary, celebrated 50 years of marriage. He was proud of each one of his children. Now they are all married with children of their own and Deacon Aurel and Preoteasa Mary were the proud grandparents of 7 grandsons and 5 granddaughters.

Saracusta services were held on Tuesday and Wednesday with burial on Thursday at the Holy Trinity Romanian Orthodox Parish, Troy, Michigan. The Divine Liturgy was celebrated by Rev. Frs. Stefan Popica and Dumitru Jitianu. The Burial for Orthodox Clergy was celebrated by His Eminence, Archbishop Nathaniel, assisted by Archimandrite Irineu (Duvlea), Hieromonk Nicolae and Rev. Frs. L. Lazar, R. Rosco, D. Popica, D. Jitianu, M. Iancu. Responses were given by the cantors from Holy Trinity and Sts. Peter and Paul (Dearborn Heights). Assistance was also given by Subdeacons J. Lazar, T. Rosco. Burial was in White Chapel Cemetery. Arrangements by Patrich Lynch Funeral Home. ❁

Helen nee Buta Copacia
1907-2002

Mrs. Helen (Elena) nee Buta Copacia, wife of the late Leonte Copacia of Salem, Ohio, fell asleep in the Lord, January 2, 2002 in Salem.

Born December 17, 1907, in Rosario de Santa Fe, Argentina, she was the daughter of Simion and Susana Buta who were orginally from Tulcea, Romania. Her siblings, George, Nicholas, John and Maria were born in Romania; Elena and sister, Georgianna (Monda) and brother, Serafin, were born in Argentina.

In 1921, after the death of Simion Buta, the family immigrated through Ellis Island, arriving in Salem, Ohio, where son George and friends from Romania had found employment.

In 1926, Elena Buta married Leonte Copacia who had immigrated to Salem from Beclean, Romania in 1921. Leonte preceded her in death in 1993. They were married 67 years.

The Copacias had three children: Rev. Fr. Leonte S. Copacia., Helen Dora Schneider (+1995), Franklin R. Copacia.

The Copacias were members of St. John the Evangelist Romanian Orthodox Parish, Salem, Ohio and were active in church events, officers of the parish and supporters of the Episcopate.

Helen Copacia, along with her husband, was very active in politics on city, state and federal levels. She was a precinct pole worker for 25 years, ran the Salem Jr. Democratic Club and in 1999, she was honored as one of the first members of the Salem Women's Democratic organization. The Copacias were named "Democrats of the Year" in 1985 and 1990 by the Columbiana County Democratic Commitee.

The Copacias hosted such dignitaries as Governors Martin L. Davey, Frank Lausche and Mike DeSalle of the State of Ohio, as well as Senators Estes Kefauver, John Glenn and Paul Simon; Congressmen Wayne L. Hayes and Applegate. They attended the inauguration ceremony of Franklin Delano Roosevelt in 1933 and the inauguration Ball of Lyndon Johnson. Mr. Copacia was present at the inaugurations of Presidents Harry S. Truman and John F. Kennedy.

Mrs. Copacia continued to be interested in politics and has left behind a legacy of photographs and memorabilia spanning 65 years of political involvement including campaign pins, a letter from Eleanor Roosevelt and personally autographed photos from Presidents Roosevelt, Truman, Kennedy, Carter, Nixon, Reagan and Clinton.

As a young woman, Helen Copacia was aware of the special needs of women in society, and she was a founder of the Salem Young Women's Christian Association (YWCA).

For 71 years, Helen was a member of the local Romanian society Leul, of the Union and League. During this time, she was president of "Leul" Romanian Society Ladies Auxiliary for 23 years and was the Chairwoman for the National Ladies Auxiliary of Romanian Societies Convention in Salem in 1967.

She and her husband managed and operated Leo's Steak House from 1926-1936, and led the Salem Junior Democrats Club for 32 years. During the '70's, assisted by son, Franklin, the Copacias managed and operated a popular college establishment called "Leo's Place."

The Copacias were well known in the American-Romanian Community but also in the American public through their purchase and operation of "Copacia Lake Park and Pavilion" on Depot Road, Salem. From 1947 until 1994, the park was the site of many civic and cultural events, picnics, class reunions, dances, family and business activities and political rallies, among other events. All these activities made the Copacias well known in the Romanian and American communities, based on their love for their Romanian origin, culture and heritage.

Over the years, the Copacias were loyal supporters of the Romanian Orthodox Episcopate of America and participated in many events associated with the Diocese. Both sons, Leo and Franklin, were National Presidents of the American Romanian Orthodox Youth (AROY).

Franklin and wife Molly Copacia lived next door to the Senior Copacias, and during Helen Copacia's declining years were her constant support. Father Leo and wife Mary visited the family homestead, as did the many grandchildren, great-grandchildren, nieces and nephews, and great-nieces and nephews. The Copacia-Buta Clan is very family-oriented, and their closeness was most evident at the funeral of Helen nee Buta Copacia. Family members came from all points of the compass to thank God for the life of this active, intelligent, dedicated and most gracious lady.

Services were held at the Shark Funeral Home in Salem, Ohio. Saracusta was Sunday, January 6 and Burial Service, Monday, January 7. Burial was in the local Cemetery. Serving both days was His Eminence, Archbishop Nathaniel assisted on Sunday by Rev. Frs. Raymond Samoila, parish priest, Leonte S. Copacia, G. Treff and V. Rev. C. Tofan and on Monday, Rev. Fs. Samoila, Copacia, Tofan, I. Pac-Urar, Grabowski, Archimandrite Irineu (Duvlea) and Hieromonk Arsenie. Sub-deacon George Barson served as cantor.

Mrs. Copacia leaves her son, Rev. Fr. Leonte and his wife, Dna Psa Mary, their four sons, and daughters-in-law: Terry and wife Sue; Tim and wife, Linda; Tod and wife Sharon; Trevor and wife, Kim; her son, Franklin D. and his wife, Molly, their daughter Kristin Toothman and son, Chad Copacia. Her grandsons and their wives, Bradly and Beth Schneider, Brently and Leah Schneider, along with 17 great-grandchildren and numerous nieces and nephews.

May her memory be eternal! ❁

Mary Jane Nee Chelariu Clingenpeel 1916-2002

After a lingering illness, Mary Jane Clingenpeel, faithful daughter and long-time member of Saint Mary Cathedral, Cleveland, Ohio, fell asleep in the Lord on January 5, Theophany Eve, at the Sunrise Assisted Living Home, Cleveland, Ohio.

Born to Petru and Maria Chelariu, formerly of Sambata and Corbi, Fagaras County, Romania, Mary first saw the light of day in Michigan, on the feast of St. Paraschiva, October 14, 1916. At the age of two, the family relocated to Cleveland. Her parents and three brothers, George, Peter and John, preceded her in death.

In 1941, Mary Jane became the wife of Joseph Clingenpeel, of Deerpark, Indiana. He went off to serve in World War II, and she went to work for the war effort. She worked at Southwest Berea Hospital as switch board operator and in the office of the Ford Company. After her children matured, she worked as a supervisor for the Ohio State Employment Bureau.

She is mother to five children, two of which, Joseph and Bonitta, as well as her beloved husband, Joe, preceded her in death, all in 1993.

Surviving her are her daughters, Sabina Bartok, Mary Jane Eiben and Lloyetta Atkins. Her daughters assisted and cared for Mary during her illness and final days. She is grandmother to fourteen and great-grandmother to twelve.

Mary Jane is known to many of the faithful of the Episcopate, both for her activities on the local level in the parish and in numerous organizations, as well as her service to the Episcopate as President of the International ARFORA, 1981-1985.

Mrs. Clingenpeel was one of the first formally trained Church School Teachers in the Episcopate, and contributed with V. Rev. Protopresbyter John Trutza, to the establishment of the St. Mary Church School in 1935.

A faithful and hard working member of the Church, she served in many leadership positions: President of ARFORA, 1981-1985, traveling extensively on her own expense to many parishes from coast to coast, in the United States and Canada; Episcopate Council Member; Ladies Auxiliary President of St. Mary 1979-1981; Church School Coordinator and teacher until the mid 1990's; Parish Council Member; Orthodox Brotherhood Member; Eastern Orthodox Women's Guild Member.

Mary Jane was a "passionate" greeter at the doors of St. Mary Cathedral. Her kindness to visitors at many parish religious and social events was well-known. Her most recent active involvement was with the Saint Basil's Workers, visiting hospitals and homes, praying for and ministering to the infirm and elderly.

This faithful daughter of the Church served all three hierarchs of the Episcopate: Bishop Policarp, Archbishop Valerian and Archbishop Nathaniel. As V. Rev. Fr. Vasile Hategan stated in his eulogy: "She was the kind of parishioner that every priest would hope to have in his parish." She loved and respected her priests as servants of God: V. Rev. Frs. J. Trutza, V. Rev. Hategan, V. Rev. Grabowski and present parish priest, Rev. Fr. Remus Grama.

Father Remus Grama eulogized that Mary's emotional cross was losing her husband, two children and a brother all within the same year. She had a special love for those who were afflicted and had great respect for the dignity of life. Her faith, though challenged, was unabated and revealed in her acceptance of these hardships.

Hospitality was one of Mary's outstanding attributes. She hosted His Eminence, Metropolitan Antonie of Transylvania, when he underwent an emergency heart operation at Cleveland Clinic. He convalesced in her apartment, assisted by the V. Rev. Archimandrite Irineu (Duvlea).

Prior to her demise, Mary received the Holy Mysteries and prepared herself to meet the Savior, whom she had faithfully served throughout her life.

The Saracusta was held on Tuesday evening, January 8, at the Craciun Funeral Home, and the Service of Christian Burial was on Wednesday at the Cathedral. His Eminence, Archbishop Nathaniel celebrated, assisted by V. Rev. Fathers Irineu (Duvlea), V. Rev. Hategan, V. Rev. Grabowski, Rev. S. Jula, Hieromonk Arsenie, Rev. Grama.

"Well done, good and faithful servant!" Memory eternal! ❁

Solia Calendar 2002

Calendar books were shipped during the third week of January. If you have not yet received your copy, please contact (517) 522-3656 or email: roeasolia@aol.com.

In advance, we thank you for your continued support of this project. ❁

SOLIA CALENDAR 2002

UPDATES / CORRECTIONS

Changes are listed in *italics.*

Page 83 **Cudritescu, Ionel, Rev. Fr. (Psa. Maria)**
REMOVE "Deacon"

Enache, Constantin, Rev. Fr. (Psa. Elena)
47191 BETTY, SHELBY TOWNSHIP MI 48317
(586) 997-3482

Page 84 **Furdui, Rev. Hierodeacon Neonil**
23300 W DAVISON ST
DETROIT MI 48223-3031
(313) 533-3413

Page 86 **Mihalache, Florin, Rev. Fr. (Psa. Elena)**
7777 SUNSET AVE, FAIR OAKS CA 95628
(916) 966-2724

Oanca, Georgel, Rev. Fr. (Psa. Cristina)
MOVED - NEW ADDRESS NOT AVAILABLE

Page 87 **Parvanescu, Virgil, Rev. Fr.** *DECEASED*

Page 89 **Subu, David, Rev. Fr. (Psa. Stephanie)**
REMOVE fax number

Tofan, Constantin, Very Rev. Fr. (Psa. Suzanne)
6969 W 90th AVE APT 1018
WESTMINSTER CO 80501
(720) 898-9633 / Fax: (303) 425-4113

Page 90 **Vasiliu, Cezar, Rev. Fr.**
atvl@yahoo.com

Page 101 **Orthodox Brotherhood U.S.A.**
President - ***Mr. John Serban***
3747 WYANDOTTE TR
INDIANAPOLIS IN 46240-3419
(317) 842-9602

Page 102 **Very Rev. Constantin Tofan**
(See update for Page 89 above)

Page 103 **President: The Rev. Fr. Romey Rosco**
Fax: (313) 274-9640

Lay Alternates: *(REMOVE **Dr. Florin Farca**)*
*INSERT: **Subdeacon Wayne Wright***
3917 RAMSEY DR
UNIONTOWN OH 44685-8100
(330) 699-5975

Page 104 **The Rev. Fr. Nicolae *Lapuste***

Consultants: The Rev. Fr. Dr. Cezar Vasiliu
Fax: (514) 846-3029

Page 105 **Very Rev. Constantin Tofan**
(See update for Page 89 above)

Page 106 **Very Rev. Constantin Tofan**
(See update for Page 89 above)

Page 107 **SPIRITUAL ADVISOR**
Very Rev. Constantin Tofan
(See update for Page 89 above)

Page 112 **Lilburn: Sts. Constantine & Helen *Mission***

Page 113 **Arizona: St. John the *Baptizer***

Page 125 **LAS VEGAS, NEVADA**
Administrator: ***The Rev. Fr. Danut Palanceanu***
C/O 4650 W OAKEY BLVD APT 2116
LAS VEGAS NV 89102-1522
(702) 365-9190

Page 127 **CANTON, OHIO**
Attached: The Very Rev. Constantin Tofan
(See update for Page 89 above)

CLEVELAND, OHIO
(3) The Rev. Fr. Virgil Parvanescu *(DECEASED)*

Page 130 **HAZLETON, PENNSYLVANIA**
Parish Priest: The Rev. Fr. Traian Stafiuc
536 W MAPLE ST, HAZLETON PA 18201

HERMITAGE, PENNSYLVANIA
REMOVE fax number

Page 131 **NASHVILLE, TENNESSEE (2000)**
"Saint John Chrysostom *Mission*"
Mailing Address: C/O V. SERBAN
3701 HILLSBORO RD
NASHVILLE TN 37215

Page 136 **MONTREAL, QUEBEC**
"St. Nicholas Mission"
Services held at: WESTMOUNT
MONTREAL *QC H3Z 1K2*
Fax: (514) 846-3029

Page 139 **DETROIT, MICHIGAN**
Monastery Clergy:
*ADD - **The Rev. Hierodeacon Neonil (Furdui)***

SAINT PHILOTHEA PROJECT

Aid to Romania & Eastern Europe

Since January of 2001, the Saint Philothea Project has been distributing material aid to orphans, the infirm, elderly and other poor in Eastern Europe. With the blessings of Metropolitan Iakovos of Chicago, the Project will embark on its third trip to **Eastern Romania** on **March 5-14, 2002.**

The Project will revisit **Father Nicolae** who tends to the needs of over **200 orphans** with the help of over fifty families who open their hearts and homes to these children. Many of these children have been saved from abortion. Additionally, the Project will provide aid to **five small orphanages** and the **evening care program** of the **Episcopate of Alba Iulia.** The Project also plans to visit the orphans under the care of **Bishop Calinic of Curtea de Arges** and the poor near the city of Vrsac in Serbia.

Your donation supports the purchase of necessities such as infant formula, food and medicine, as well as travel and shipping costs. Send to: **Saint Philothea Project, 2004 E. Whitmer, Decatur IL 62521.** For more information, call (217) 428-5493 or email: pilgrimtim@springnet1.com. ❄

St. Symeon the New Theologian Renewal Ministry Celebrates 35th Anniversary

V. Rev. Archimandrite Eusebius Stephanou

In January 1968, V. Rev. Archimandrite Eusebius Stephanou, Th.D. embarked on an outreach for the spiritual awakening of Orthodox Christians. A former Sub-dean and Professor of Holy Cross Greek Orthodox Theological Seminary, Brookline, Massachusetts, Father Eusebius pursued a prophetic, evangelical calling through the years by proclaiming the Gospel afresh, emphasizing the redeeming message of the Cross, salvation, healing and deliverance. He has consistently declared: "Too long have we taken it for granted that our people know the Gospel and are in a right relationship with God."

The priestly ministry of Archimandrite Eusebius was regarded by the late Archbishop Michael as "a model of missionary activity." Archbishop Iakovos called him "an acknowledged theologian of the Church," and Metropolitan Maximos of Pittsburgh recognizes him as an "outstanding preacher of the divine word and a Spirit-filled priest."

The Renewal Ministry of Orthodox Evangelism was carried out both by means of the printed and spoken word. Father Eusebius was able to reach many areas of world Orthodoxy by publishing the periodical *Logos* which was later renamed *Orthodox Evangelist.* This labor of faith was basically an itinerant ministry, headquartered in Fort Wayne, Indiana, until it was relocated to the attractive setting of the St. Symeon the New Theologian Renewal and Retreat Center on the Florida Panhandle in the town of Destin. It has been serving as a spiritual oasis for a large number of men and women who come there from all over North America to draw inspiration and receive personal restoration, physical, spiritual and emotional. Renewal Conferences are held periodically during the year.

Father Eusebius has been a prolific writer, authoring many books, tracts and articles on Orthodox Evangelism, on personal rebirth and growth in the Holy Spirit. He fulfills a prophetic calling by sounding the "wake up call" in the Church in preparation for the return of Jesus in glory. He emphasizes the urgent need for an intimate personal, nuptial relationship with Christ, the divine Bridegroom, and for proclaiming His Lordship and "preeminence in all things."

Members of the Brotherhood are faith-partners who not only donate for the support of the ministry, but also share a common vision and burden for the rejuvenation of Orthodoxy. There is a strict adherence to Orthodox doctrine and sacramental practice, but simultaneously a caution is voiced against the temptation of remaining contented with religious formalism ("holding the form of godliness, denying the power thereof").

Contact: Orthodox Brotherhood of St. Symeon, 709 Elise Lane, Destin FL 32541. Phone/Fax: (850) 837-1771 www.stsymeon.org. ❄

SOLIA

December 19, 2001 - January 23, 2002

We gratefully acknowledge the following donations and subscriptions for the monthly newspaper ***Solia - The Herald:***

FRIENDS

George M. & Susan Sandru, Powder Springs, GA $100.00
Julia Nartea North, Chicago, IL (IMO Family) $65.00
Madeline E. David, St. Clair Shores, MI $50.00
Elizabeth Mondschein, Lake Havasu City, AZ $25.00
Dr. Cynthia Barb, Uniontown, OH $25.00
Gheorghe Dumitrescu, Grand Rapids, MI $25.00
Ioan / Valentine Nan, Sun City, AZ $25.00
V. Rev./Psa. Richard Grabowski, Warren, MI $25.00
Florence Brott, Austintown, OH $25.00
Iuliana Campean, Grosse Pointe Park, MI $20.00
Nicholas & Ilona Deac, Naperville, IL $20.00
Jennie Croetoru, Cleveland, OH $20.00
Tiberiu Dianu, Washington, DC $15.00
Dr. Demetri Falticeni, Palm Beach Gardens, FL $15.00
Alex Kura, Akron, OH $15.00
Elizabeth Nastu, Bridgeport, CT $10.00

SUBSCRIPTIONS

Simion / Joan Cristea, Port Charlotte, FL
Suzette Johnson, Delray Beach, FL
Michael D. Buzash, Terre Haute, IN
Mary Zivanov, Boston, MA
Mircea Hancu, Carlsbad, CA
Phillip Bogdon, Fort Wayne, IN
St. Mary Romanian Orthodox Church, Chicago, IL
Roberta Zivanov, Gainesville, FL
Dr. Oana Hinely, Silver Spring, MD
Raymond Damian, Watkinsville, GA
Lt. Col. C.P. Berbec, San Antonio, TX
Michael Sfat, Manitowoc, WI
John Puia, Canton, OH
St. Nicholas Greek Orthodox Church, Virginia Beach, VA
Rev. Daniel Donovan, Philipsburg, PA
Cynthia Pavel Pollack, Warren, MI
Philip Baia, Boulder, CO
Trajan Baia, Spring Hill, FL
M/M Joseph Panzner, Fort Myers, FL
Alexandra Franz, Demarest, NJ
Ion Petrea, West Haven, CT
U.S. Catholic Conference, Washington, DC
Olivia Dickerman, Ypsilanti, MI
Mary Ann Waitner, Erie, PA
Teodor Dorin Butiu, Oak Park, IL
John C. Badila, Great Falls, VA
B. Alex & Mary Brown, East Lansing, MI
Vasilica Pletoianu, Vernon, CT
Marco Toda, Baltimore, MD
Arlen Waldrop, Fullerton, CA
Robert Donus, Rockville Center, NY
Arlene Lucas, Coleman, AB

PARISH REGISTER

BAPTISMS

Albu, Andrea, daughter of Constantin & Valerica Albu, Danbury, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Joseph & Beryl Knudsen.
Cuthill, Alexander Broderick, son of Kevin & Maria V. Cuthill, Andover, MN. St. Mary, St. Paul, MN. Godparent: Daniil Poptelecan.
Onisoru, Anthony Ovidiu, son of Catalin & Crenguta Onisoru, Sioux Falls, SD. St. Mary, St. Paul, MN. Godparents: Marius & Gabriela Onisoru.
Nichifor, Austin Adrian, son of Iulian & Lorana Nichifor, Sioux Falls, SD. St. Mary, St. Paul, MN. Godparents: Marius & Gabriela Onisoru.
Ballve, Kayla Nadine, daughter of Eric & Nicole Ballve, Potomac Falls, VA. Protection of Mother of God, Falls Church, VA. Godparent: Jason Doyle.
Batsu, Gabriela Diana, daughter of Michael & Maria Batsu, Monroe, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Doru & Gabriela Truia.
Bedich, Sam Joseph, son of David & Rebecca H. Bedich, Westlake, OH. Holy Resurrection, Warren, OH. Godparents: Andrew Thomas and Rebecca Botar.
Burlacu, Gabriel Daniel, son of Ion & Mihaela B. Burlacu, Bolton, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparent: Iulia Benga.
Cazacu, Teodora, daughter of Gabriel & Simona I. Cazacu, Detroit, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI. Godparent: Silvia Costea.
Coe, Dylan Anthony, son of David & Staci Coe, Fairfield, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparent: Anthony Tambakis.
Custecean, Maria Julia, daughter of Florin & Elena Custecean, Calgary, AB. St. Mary, Calgary, AB. Godparents: Ciprian & Elena Mihai.
Deac, Jonathan, son of Horatiu & Andrea Deac, Calgary, AB. St. Mary, Calgary, AB. Godparent: Sebastian Corondan.
Fair, Thomas James, son of Jeffrey & Alexandra L. Fair, Shelton, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparent: George Hoag.
Felt, Taylor Anne, daughter of Kenneth & Christine Felt, Norwalk, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparent: Marina Spau.
Gavriliu, Philip, son of Dragos & Raluca Gavriliu, Calgary, AB. St. Mary, Calgary, AB. Godparents: Adrian Popovici and Georgetta Suvei.
Grimm, Christina Mallory, daughter of Richard & Nancy S. Grimm Jr., St. Louis, MO. St. Thomas, St. Louis, MO. Godparent: Valerie M. S. Olliges.
Grimm, Richard Logan, son of Richard & Nancy S. Grimm Jr., St. Louis, MO. St. Thomas, St. Louis, MO. Godparent: Mark A. Simaku.
Haithwaite, Emily Ray, daughter of George & Christina Haithwaite, Fairfield, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Dan & Alina Munteanu.
Hook, Allison Marie, daughter of Mark & Pamela C. Hook, Westlake, OH. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparents: John & Karen Carge.
Ion, Lucas Daniel, son of Valentin & Simona Ion, Calgary, AB. St. Mary, Calgary, AB. Godparents: Florin & Daniela Serban.
Karem O'Connell, Ronen Samuel, son of Frederick Karem & Katharine Karem O'Connell, Cleveland, OH. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparents: Gheorghe & Daniela Doros.
Marin, Alex, son of Adrian & Mirela V. Marin, Hartford, CT. Holy Transfiguration, Hartford, CT. Godparents: Catalin & Milica Serban.
Melnick, Samuel Nicholas, son of Steven & Daphne Lathouras Melnick, Arlington, VA. Protection of Mother of God, Falls Church, VA. Godparent: Aristotelis Psitos.
Mihailescu, Petru, son of Mihail & Mihaela R. Mihailescu, Gaithersburg, MD. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Octavian & Daniela Breazu.
Mitchell, Aaron Robert, son of Charles & Celestine H. Mitchell, Detroit, MI. St. Raphael, Detroit, MI. Godparent: Psa. Mary Copacia.
Muresan, George, son of Gheorghe & Liliana Muresan. Protection of Mother of God, Falls Church, VA. Godparents: Armand & Christina Scala.
Popescu, Stefan, son of Serban & Ioana Popescu, San Jose, CA. Holy Cross, San Jose, CA. Godparents: Mircea & Alexandra Dusa.
Sporici, Kevin Tudor, son of Romeo & Diana B. Sporici, Philadelphia, PA. Descent of Holy Spirit, Elkins Park, PA. Godparents: Virgiliu & Gabriela Plesa.
Stefan, Ioanna, daughter of Silviu & Silvia Stefan, Calgary, AB. St. Mary, Calgary, AB. Godparents: Radu & Gina Afilipoaei.
Stefanescu, Alexandru Victor, son of Andrei & Anca B. Stefanescu, O'Fallon, MO. St. Thomas, St. Louis, MO. Godparent: Marin Marcu.
Stingu, Brian Patrick, son of Radu & Anca R. Stingu, Dearborn Heights, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI. Godparents: Dorel & Crina Toma.
Strasun, Monica Andrea, daughter of Alexandru & Mihaela Strasun, Wellesley, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Marin & Maria Magdalena Jirca.
Zamfir, Alexandru, son of Marius & Andreea Zamfir, King of Prussia, PA. Descent of Holy Spirit, Elkins Park, PA. Godparents: Vladimir & Gabriela Costiuc.
Ziu, Nina Ioana, daughter of John & Elena M. Ziu, Burke, VA. Protection of Mother of God, Falls Church, VA. Godparent: Georgia Kazakis.

RECEIVED INTO THE CHURCH

Albu, George Constantin, Danbury, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Rev. Fr. Dr. Cornel Todeasa.
Beranek, Jeffrey Michael, Arlington, VA. Protection of Mother of God, Falls Church, VA. Rev. Fr. Alexander Webster, PhD.

MARRIAGES

Achim, Traian Corneliu and **Daniella Tessa Roy,** Bristol, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Michael & Anna Marie Achim.
Ciolacu, Stelian and **Cristina McAfee,** Bridgeport, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Mihai & Mariana Tima.
Cross, Brent Crawford and **Alana Louise Moran,** Fairfield, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparent: Lara Lazar.
Onea, Viorel and **Tracy Lavine,** Schnecksville, PA. St. Joseph, Hazleton, PA. Godparents: Aurel & Viorica Secheresiu.
Papageorge, John George and **Gale Joyce Bellas,** Bridgeport, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: William Bellas and Donna Laithy.
Parkinson, Sean Alan and **Kristen Mary Webster,** Fairfax, VA. Protection of the Mother of God, Falls Church, VA. Godparent: Beverly Ann Webster.
Rusu, Gabriel and **Iulia Nicoleta Marinescu,** Ansonia, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Andrea Montini and Dorin Dragomir.
Tsumita, Taso and **Angela Stroe,** Bronxville, NY. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Aria Raluca and Alexandru Giulan.
Vanghele, Thomas Pandely and **Janice Ann D'Angelo,** New York, NY. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparent: Alex Vanghele.

FALLEN ASLEEP IN THE LORD

Avramaut, Nicholas Joseph, 93. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH.
Becea, Arhonda, 87. St. Dimitrie, Bridgeport, CT.
Boghean, Maria, 94. St. George Cathedral, Regina, SK.
Bretfelian, Dan Jr., 86. Holy Trinity, Youngstown, OH.
Clingenpeel, Mary Jane, 85. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH.
Gilezan, Nicolaie, 81. St. John, Kitchener, ON.
Gligor, John, 75. Holy Trinity, Youngstown, OH.
Harold, Mary, 66. St. George Cathedral, Regina, SK.
Ilie, Edward, Infant. St. Dimitrie, Bridgeport, CT.
Ionescu, Maria, 84. St. Dimitrie, Bridgeport, CT.
Lames, Ramona C.F., 12. Holy Trinity, Youngstown, OH.
Masariu, Rosalia, 74. St. George Cathedral, Southfield, MI.
Parvanescu, Rev. Fr. Virgil, 94. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH.
Pascu, Florea, 75. St. Dimitrie, Bridgeport, CT.
Pelin, Anna, 94. St. Dimitrie, Bridgeport, CT.
Popa, Maria Helen, 89. St. Mary, St. Paul, MN.

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

Audrey Huston, Michigan Center, MI $200.00
Rev. Fr. Catalin Mitescu, Claremont, CA $150.00
Psa. Nicole Mitescu, Claremont, CA $150.00
Anonymous $100.00
Rev. Fr. & Psa. Ioan Poptelecan,
St. Paul, MN $100.00
Anne Strycott, Boardman, OH $100.00
Carmen Valentino, Philadelphia, PA $100.00
John L. & Demetre Zervas, Woonsocket, RI $100.00
Julie Uscatu, Bronx, NY $65.00
Alex Kura, Akron, OH $60.00
Helen Borza, Beaver Falls, PA $50.00
Victor Constantinescu, Chicago, IL $50.00
Filip & Dusita George, Clearwater. FL $50.00
John & Marie George, Regina, SK $50.00
Andre & Donna Gib, Chandler, AZ $50.00
Maria Gheordunescu, Dearborn Hts., MI $50.00
V. Rev. Fr. & Psa. Richard Grabowski,
Warren, OH $50.00
Nicholas & Aurelia Ioannou, Marco Island, FL $50.00
Psa. Eleonora Lazar, Southfield, MI $50.00
M/M Ioan Nan, Sun City, AZ $50.00
(IMO John Nan)
Chuck & Barbara Nanas, Livonia, MI $50.00
Rev. Fr. Alexander & Psa. Kathleen Webster,
Dale City, VA $50.00
Kathleen Podoba-Lind, Willoughby, OH $40.00
M/M Octavian Bertea, Warren, OH $30.00
Veta Buzas, Allen Park, MI $30.00
Florence Brott, Ausintown, OH $25.00
Elena Gavrilescu, Skokie, IL $25.00
Mary Moldea, Fairlawn, OH $25.00
Ray & Mary Sankey, New Castle, PA $25.00
Elena Cerghizan, Glendale, CA $20.00
M/M Constantin Fetelea, Dearborn Heights, MI $10.00

GENERAL DONATIONS

Helen Muntean, Troy, MI $5,000.00
(Christmas Donation)
International ARFORA $1,200.00
(2001 Camp Vatra Cooks)
Rev. Fr. Catalin Mitescu, Claremont, CA $592.50
M/M Mark A. Vincent, Southfield, MI $500.00
(Christmas Donation)
St. George Cathedral, Southfield, MI $534.00
(Disc Collections 2001)
Joe & Donna Bucciarelli, Livonia, MI $200.00
(Christmas Donation)
Nicolas & Ilona Deac, Naperville, IL $200.00
(Christmas Donation)
Rev. Fr. & Psa. Dumitru Ionescu,
Hayward, CA $200.00
(Christmas Donation)
Rev. Fr.& Psa. Nicolae Lapuste,
Vancouver, BC $100.00
(Christmas Donation)
Marija & Milan Beleut, Winter Haven, FL $50.00
(Christmas Donation)
Rev. Fr. John & Psa. Betty Limbeson,
Laguna Hills, CA $50.00
(Christmas Donation)
Florence & Bobby Westerfield, Warren, MI $30.00
Michael & Liliana Schester, Macomb Twp., MI $10.00

MEMORIAM

Mary Wakeman, St. Clair Shores, MI $600.00
(Donations IMO Ruby Fluter)
International A.R.F.O.R.A. $250.00
(IMO Past President Mary Clingenpeel)
Dr. & Mrs. Simon Speriosu, San Jose, CA $100.00
(IMO Rev. Fr. Virgil Parvanescu)
Alex Kura, Akron, OH $100.00
(IMO Sarah Kura)
M/M Nicholas Lungociu, Silver Springs, MD $50.00
(IMO Fr. Anchidim Useriu)
M/M Nicholas Lungociu, Silver Springs, MD $50.00
(IMO Archbishop Valerian)
M/M Nicholas Lungociu, Silver Springs, MD $50.00
(IMO Mother Alexandra)

EPISCOPATE ASSESSMENTS (DUES)

Sts. Peter & Paul, Dearborn Hts., MI $24,050.00
St. George Cathedral, Southfield, MI $13,000.00
St. Dumitru, New York, NY $10,650.00
Holy Trinity, Los Angeles, CA $10,200.00
St. Mary Cathedral, Cleveland, OH $5,400.00
Holy Cross, Hollywood, FL $5,350.00
Descent of the Holy Spirit, Elkins Park, PA $5,100.00
Holy Cross, Hermitage, PA $5,000.00
St. Mary, Elmhurst, NY $4,800.00
Descent of the Holy Spirit, Merrillville, IN $4,400.00
St. Mary, St. Paul, MN $4,400.00
Holy Resurrection, Warren, OH $4,150.00
St. Mary, Calgary, AB $3,900.00
St Nicholas, Alliance, OH $3,850.00
St. George, Winnipeg, MB $3,800.00
St. Thomas, St. Louis, MO $3,050.00
St. Elias, Ellwood City, PA $2,750.00
St. Mary, Portland, OR $2,350.00
St. Joseph of Maramures, Hazleton, PA $2,200.00
St. Anne, Pomona, CA $1,750.00
Annunciation, Grand Rapids, MI $800.00

ARCHBISHOP'S TRAVEL FUND

Holy Cross, Alexandria, VA $500.00

DEPARTMENT OF MISSIONS

Descent of the Holy Spirit, Merrillville, IN $567.00
(Proceeds from Mission Sunday Dinner)

HELP A MISSION PROJECT

Anonymous $880.00
(Complete Startup Kit)
Atlantis Engineering Inc.,
North Hollywood, CA $880.00
(Complete Startup Kit)
Cristina Dumitru, Wood Dale, IL $110.00
(IMO Virgil Dumitru)
Mihaela Visan, Coral Springs, FL $90.00
(Gospel Book & Baptismal Kit)
Cynthia Barb, Uniontown, OH $80.00
(Gospel Book & Blessing Cross)
Eli & Ruby Roman, Boardman, OH $30.00
(Blessing Cross)

DEPARTMENT OF CHRISTIAN ASSISTANCE

Dr. Michael Ronnett, Park Ridge, IL $17,697.59
Elena Rodica Bogdan, Gloucester, ON $91.58
Aurelia Buner, Ellwood City, PA $25.00
(Archbishop's Charity Endowment Fund)

CAMP VATRA HEALTH & ADMINISTRATION CENTER

Traian Lascu, Port Richey, FL $1,000.00
M/M John Rakolta, Sr. , Michigan $1,000.00
Anonymous $500.00
St. George Ladies Auxiliary, Southfield, MI $500.00
M/M Cornel Ivascu, Franklin, MI $500.00
Peter Lupsor, West Bloomfield, MI $365.00
M/M Joseph Bucciarelli, Livonia, MI $250.00
George & Dorothy Aldea, Royal Oak, MI $200.00
Michael & Goldie Kalugar,
Madison Heights, MI $200.00
V. Rev. Fr. Laurence & Psa. Anita Lazar,
Southfield, MI $100.00
Despina Hages, Aliquippa, PA $50.00
M/M Viorel Nikodin, Farmington Hills, MI $50.00
Mary Calugar, Warren, OH $25.00
M/M Charles Nanas, Livonia, MI $25.00
Mary Sekedat, Detroit, MI $25.00
Anna Serbu, Detroit, MI $25.00
Jennie Croetoru, Cleveland, OH $20.00
Helen & Dimitrie Toth, Waterford, MI $10.00

CAMP VATRA HEALTH & ADMINISTRATION CENTER GIVEN IMO HELEN COPACIA

Richard & Marianne Buta, McLean, VA $200.00
George & Anica Bursan, Cuyahoga Falls, OH $50.00
George & Marie Metry, Southfield, MI $50.00
C.P. & Susan Monda, White Lake Twp., MI $50.00
Ann Nan, Austintown, OH $50.00
W. James & Diane Foreman, Salem, OH $50.00

CORRECTION: OCTOBER 2001 EDITION

Nicholas & Flora Cocora,
Dearborn Heights, MI $30.00
(Originally reported as Flora Cocora Only)

Profeția din 1979 a Vrednicului de Pomenire Arhiepiscop Paul al Finlandei sau "Diaspora" încă în "Diaspora"

În data de 5 mai 1979, în Parohia Ortodoxă Sârbă "Sfânta Ana" din Eskilstuna, Suedia, vrednicul de pomenire Arhiepiscop Paul al Finlandei a prezentat o prelegere, care, a fost trimisă tuturor conducătorilor Bisericilor Ortodoxe Autocefale și Autonome. În această cuvântare, au fost exprimate observațiile arhiepiscopului cu privire la "Diaspora", precum și analiza răspunsurilor a patru Biserici Ortodoxe la această problemă. Aceasta a fost pentru prima dată când poziția acestor patru Biserici exprimată în aceste răspunsuri a fost făcută cunoscută publicului. Prezentăm câteva extrase din această prelegere conform republicării din "A New Era Begins". Fatala profeție a vrednicului de pomenire Arhiepiscop Paul, că poate nu există intenția de a se avea un "Sfânt și Mare Sinod" al Ortodoxiei care să rezolve problema "diasporei", pare a fi adevărată!

"Diaspora Ortodoxă"

"Numele tradițional al Bisericilor Ortodoxe Răsăritene nu mai este relevant din punct de vedere literal deoarece un număr considerabil de credincioși ortodocși s-au mutat în toate părțile lumii ... în Europa Occidentală și în America ... în afara spațiilor istorice originare ale Bisericilor Ortodoxe locale."

"Mărturisirea Ortodoxă a fost serios slăbită ... divizată în grupuri conform jurisdicțiilor eclesiastice naționale care nu mai au nimic din unitatea care este suportul unității Ortodoxe. În acest mod, "dispersații" ortodocși din diaspora Ortodoxă au devenit o problemă în ea însăși, o problemă a Bisericilor Mame naționale și a întregii Ortodoxii ... care cauzează mâhnire adâncă între ortodocși, care iubesc Biserica lor și ... lipsa de unitate a ortodocșilor îndepărtează în special tinerele generații de tradițiile ortodoxe și-i fac deschiși influențelor străine de însăși religia lor."

"Problema Diasporei ca soluție a Sinodului"

"Importanța chestiunii diasporei este exprimată de faptul că a fost așezată pe primul loc în agenda celor zece subiecte care au fost acceptate pentru a fi luate în discuție și decise la viitorul (sic!) Sinod Ortodox, la care se face referire ca "Sfântul și Marele Sinod al Ortodoxiei". Studierea și clarificarea acestui topic ... a fost încredințată la cinci Biserici : Patriarhiilor Constantinopolului, Antiohiei, Moscovei, României și Bisericii Greciei."

"Toate documentele ce dezbat chestiunea diasporei admit că, diaspora este, în acest moment, cea mai importantă problemă a întregii Biserici Ortodoxe și că se cere soluționarea ei, întrucât este "o amenințare la adresa unității ortodoxe și face obscure însăși fundațiile eclesiologiei ortodoxe." (Biserica Rusiei)

"Sinodul și Diaspora"

"Pregătirea și întâlnirile de lucru în chiar Bisericile Ortodoxe înșiși sunt amânate. Din punct de vedere rațional, studierea și discutarea chestiunii inflamatoare a diasporei ar însemna greșeala întregului Sinod dacă unanimitatea nu ar fi atinsă în negocierile dinaintea întâlnirii Sinodului. De aceea, cineva ar trebui să întrebe, dacă există cu adevărat intenția reală de a ține Sinodul. Întrebarea este justificată, întrucât niciun alt semn de pregătire a celei mai importante chestiuni de dezbătut nu există cu excepția opiniilor exprimate de patru Biserici locale."

"Situația ar trebui normalizată înainte de Sinod"

"Scaunul Patriarhal al Constantinopolului are aici, ca și în alte pregătiri pentru sinod, un rol important: acela al inițierii noilor proceduri. Următoarele acțiuni ar conduce către dorita întărire a unității ortodoxe, a păcii și a dragostei :

— Constantinopolul ar trebui să renunțe la ... teoria supremației Scaunului Ecumenic asupra întregii diaspore și să respingă expresia sa de jurisdicție asupra "teritoriilor barabare" ca pe un anacronism.

— Constantinopolul ar trebui să întoarcă, măcar formal, drepturile jurisdicționale asupra grupurilor grecești din diaspora, Bisericii Greciei.

— Astfel, poziția de onoare a Scaunului Ecumenic, *primus inter pares* (primul între egali), ar fi călăuzită de înțelepciunea dreptei și purei credințe, și n-ar mai fi exprimată prin capturarea zonelor ori prin supunerea altor părți ale Bisericii.

— Când Scaunul Ecumenic, prin actele sale, ar îndepărta toate dubiile ce au fost exprimate cu privire la poziția sa, și ar da întâi un exemplu de smerenie, atunci vor crește grupuri egale ale diasporei în Vestul Europei și în alte părți."

"Duminica Ortodoxiei este reprezentată iconografic printr-o scenă de la Ultimul Sinod Ecumenic, al Șaptelea. În scaunul Președintelui Sinodului nu vedem nici pe Episcopul Romei, nici pe al Constantinopolului, nici altul, ci vedem Evanghelia lui Hristos. Icoana ne amintește în timpurile noastre de faptul că Hristos și Sfântul Său Cuvânt călăuzesc Biserica."

"Sfântul și Marele Sinod al Ortodoxiei va putea fi convocat numai după ce noi "ne vom fi înnoit în duhul minții noastre" (Efeseni 4, 23) sau, prin mărturisirea păcatelor noastre vom deveni suficient de smeriți pentru a spune "părutu-s-a Duhului Sfânt și nouă" (Fapte 15, 28)."

Cont. pe pag. 18

Profeţia ... *Cont. de la pag. 17*

Comentariile Editorului

Prelegerea vrednicului de pomenire Arhiepiscop Paul al Finlandei a fost ţinută acum 23 de ani. Convocarea Sfântului şi Marelui Sinod al Ortodoxiei pare astăzi mai îndepărtată decât aterizarea sau colonizarea planetei Marte. Nu există ştiri, nici semne de viaţă, din partea comisiilor pregătitoare, nici informaţii despre acest Nou Sinod care să rezolve şi să găsească soluţii. Este ca şi când chiotul puternic de bucurie al primăverii sperantei a fost de fapt croncănit în searbădul pustiu al timpului, absorbit în vastele goliciuni ale spaţiului, fără ecou şi fără urme pe nisipul timpului. Ce ruşine şi dizgraţie asupra noastră pentru că nimic nu se întâmplă. Se petrece ceva în camere ascunse şi nimeni nu ştie nimic ca să poată răspunde? Cine este responsabil? De ce se bate pasul pe loc? Ascultăm noi vocea Sfântului Duh? Ce motive îi conduc pe liderii Bisericii?

Ce s-a schimbat atât de dramatic din 1979, încât să fie aruncată mişcarea către acest Sfânt şi Mare Sinod şi cea mai importantă problemă a sa, rezolvarea chestiunii "diasporei"? Prelegerea a fost ţinută cu zece ani înainte de căderea controlului comunist asupra multor ţări ortodoxe şi acum, la mai bine de douăzeci de ani de la prezentarea Arhiepiscopului Paul al Finlandei, Bisericile Mame de astăzi arată reînnoită şi vibrantă binecuvântare în jurisdicţiile lor. În acelaşi timp, viaţa credincioşilor lor "din afara graniţelor naţionale, dar în cadrul particular subiectiv al jurisdicţiilor unviersale", faimoasa, "infamă problemă a diasporei" a fost suspendată permanent. Preocupările Bisericilor Mame cu Biserica lor locală sunt admirabile şi de înţeles, dar lasă pe majoritatea ortodocşilor americani perplecşi cu privire la interesul lor în ei, ca turmă a lor în "diaspora".

Cu excepţia cazului unic al Alaskăi, ortodoxia în restul Americii de Nord nu a fost formal asistată de Bisericile Mame, ci a fost o Biserica imigrantă bazată pe simpla dorinţă a etnicilor ortodocşi de a transplanta experienţele lor religioase din Lumea Veche în cea Nouă. Cineva ar putea afirmă că Bisericile mame au avut o atitudine de "laissez faire" către aceşti credincioşi pelerini îndărătnici, fiind mai degrabă concentrate asupra eliberării de sub Imperiul Otoman şi de participarea în recunoaşterea noilor state şi Biserici naţionale. Odată cu apariţia comunismului, dezvoltarea Bisericilor naţionale a fost stopată până la sfârşitul anului 1989, şi, în timpul acestor lungi decenii, Bisericile Mame au trebuit să se acomodeze cu realitatea "Imperiului Răului".

De-a lungul ultimei sute de ani, Ortodoxia în America de Nord a fost lăsată singură, fără directa atenţie a Bisericilor Mame cu excepţia încuviinţărilor date acelor preoţi şi monahi ce au emigrat în Noua Lume, ca urmare a creşterii oportunităţilor economice, şi a unei îngrijorări de netăgăduit asupra pierderii identităţii naţionale a conaţionalilor în "Oala Americană".

În ciuda indiferenţei primare a Bisericilor Mame, clericii şi credincioşii s-au dovedit a fi tenaci în a menţine modul în care s-au rugat şi trăit viaţa creştină ortodoxă în satele lor, acum adaptând-o realităţilor din Lumea Nouă. Strădania Bisericii din America de Nord nu este o mai mică mărturisire a milei şi dragostei lui Dumnezeu, decât este recenta înviere a ortodoxiei în fieful ei tradiţional. De fapt, ar putea fi considerată o şi mai mare minune, tocmai datorită noutăţii libertăţii totale religioase şi întâmplătoarei organizări jurisdicţionale care au handicapat Biserica aici.

Colectiv, Bisericile Mame nu au recunoscut niciodată acest mare dar al lui Dumnezeu către toţi credincioşii din "diaspora". Se pare că a fost fie o încredere nemărginită în purtarea de grijă a lui Dumnezeu faţă de "diaspora", o disculpare a responsabilităţii Bisericilor Mame de a purta de grijă şi de a se concentra asupra Bisericii ce creştea aici şi de a lăsa noul vlăstar să se lupte singur pentru a-şi afla calea proprie către lumină şi viaţă.

Singura cale prin care acum se poate recunoaşte şi mulţumi lui Dumnezeu, cu adevărat "dreaptă", este rezolvarea problemei "diasporei", lăsând simplu ca fiecare jurisdicţie să devină autonomă, pentru ca apoi toate să devină o singură Biserică Autocefală a Statelor Unite şi o singură Biserica Autocefală a Canadei.

Aşa cum vrednicul de pomenire Arhiepiscop Paul a afirmat, noi pierdem spiritual pe copiii noştri, şi mărturisirea noastră este mult înceţoşată datorită prezentei diviziuni dintre Bisericile din Statele Unite şi Canada. Nu numai că dezbinarea există, dar ea creşte, hrănindu-se din ea însăşi prin ridicarea de bariere ale interselor străine de către fiecare jurisdicţie, în locul grijii pentru turma lui Hristos care rătăceşte, neînţelegând dezbinarea noastră, în câmpurile de acţiune ale altor pastori.

După atacul din 11 septembrie asupra Statelor Unite, liderii Bisericilor Ortodoxe au trimis condoleanţe şi au înălţat rugăciuni pentru poporul american încercat de acea tragedie. Sigur că expresiile de solidaritate şi îngrijorare au fost bine primite. Însă ar trebui ca ei să vadă şi tragedia continuă a Bisericii de aici, pentru că ei nu au rezolvat problema autocefaliei Bisericii din America de Nord. Solidaritatea în răspunsul la "problema diasporei" ar ajuta America de Nord.

În trecut, a existat un plânset şi un vaiet al celor din lumea liberă pentru Bisericile Mame de după Cortina de Fier sau aflate sub strictă supraveghere în ţări necreştine. Prin harul lui Dumnezeu şi conform planului Său, nu numai că Bisericile Mame au rezistat, dar au supravieţuit şi înflorit în puternica prezentă mărturisire a Evangheliei. Dar, în fiecare caz, a existat o unitate a ierarhiei într-un sinod cu o singură voce. Oare nu este dreptul Bisericilor vechi de două sute de ani din Statele Unite şi Canada de a avea de asemenea un sinod şi o voce, o turmă, într-un botez, o credinţă, un Domn? Vrednicule de pomenire Arhiepiscop Paul, roagă-te ca viziunea ta să se îndeplinească! ❁

+NATHANIEL, Arhiepiscop al Detroitului

Clonarea Embrionilor Umani

Declaraţia Sfântului Sinod Al Bisericii Ortodoxe în America (OCA) Ianuarie 2002

Duminică, 25 noiembrie 2001, compania de biotehnologie Advanced Cell Technology (ACT), cu sediul în Worcester, Massachusetts, a anunţat prima clonare cu succes a unui embrion uman. Negând orice intenţie de a se lansa în clonarea reproductivă, echipa oamenilor de ştiinţă de la ACT au declarat că tehnicile folosite sunt îndreptate spre colectarea tulpinilor de celule din nucleul blastocitelor, pentru a trata o gamă largă de boli : diabet, leucemie şi alte cancere, SIDA, împreună cu boli neuro-degenarative ca Alzheimer sau Parkinson.

Anunţul a fost urmat de imediata opoziţie a grupurilor ce susţin dreptul la viaţă, precum şi din partea oficialităţilor guvernamentale din mai multe ţări. Vaticanul a condamnat puternic procedura, urmat fiind de către Metodişti şi alţi Protestanţi, împreună cu evreii conservatori şi ultraortodocşi. Preşedintele George W. Bush a declarat : "Nu trebui, ca societate, să creştem viaţa pentru a o distruge." Opoziţia sa personală la clonarea umană este în acord cu legislaţia din iulie a anului trecut votată de Camera Reprezentanţilor. Dacă şi Senatul va vota în favoarea acestei legi, acest act va face ca clonarea embrionilor umani pentru scopuri de cercetare să devină ilegală. Senatorul Sam Brownback (R - Kansas) a introdus propria sa versiune în dezbaterea Senatului şi urmează a se vota în februarie. Anunţul firmei ACT va genera dezbateri anticipate aprinse asupra problemei, întrucât Brownback a ameninţat că va obstrucţiona aşa ceva.

Sfântul Sinod al OCA a publicat recent declaraţia "Cercetarea pe tulpina celulelor embrionilor din perspectiva creştină ortodoxă" (17 octombrie 2001), care se opune clar "oricărei manipulări a celulelor embrionice umane ca fiind imorală şi o fundamentală violare a vieţii umane."

În prezenta declaraţie, repetăm opoziţia noastră fermă cu privire la crearea de embrioni clonaţi, fie pentru scopuri reproductive sau pentru aşa-zisele scopuri terapeutice. Chiar dacă ultimul scop este de obicei socotit acceptabil, chiar atunci când primul este condamnat, noi cerem recunoaşterea unui adevăr fundamental : toate clonările sunt reproductive. Întotdeauna implică crearea unui embrion, recunoscut de către Biserică (şi de către majoriatatea oamenilor de ştiinţă) ca fiind o fiinţă umană.

Această întreagă dezbatere se bazează pe o întrebare fundamentală : Este pre-implantarea embrionului o fiinţă umană unică? Preşedintele ACT, Michael West presupune că "ştiinţific, biologic, entităţile create de noi nu sunt indivizi. Sunt numai viaţă celulară. Nu sunt viaţă umană."

Ca răspuns, noi trebuie să afirmám că ştiinţific şi biologic orice celulă umană în viaţă este prin definiţie viaţă umană.

Aceasta, pentru că încă din cel mai timpuriu stagiu al creşterii grupul de blastomere constituie o entitate caracterizată prin individualitate atât genetică cât şi de dezvoltare. "Totipotenţa" blastomerelor este limitată de fenomenul metilaţiei din stagiul de două celule al mitozelor. Deşi diferenţierea celulară este clar observabilă din aproximativ a opta zi după fertilizare, încă de la început fiecare celulă funcţionează ca un întreg organic. Şi chiar dacă embrionul primar este o "pluralitate potenţială" (de exemplu gemenii), este o unitate organică actuală, un specific şi unic individ uman, înzestrat cu natură umană şi purtând chipul lui Dumnezeu.

Orice organism viu este caracterizat de creştere şi schimbare. Astfel posedă aspecte actuale şi potenţiale. Faptul că multe în viaţa unui embrion sunt potenţiale, nu îi alterează natura sa de fiinţă umană. Pentru că ADN-ul ori codul genetic este complet prezent de la fertilizare, viaţa umană unică, individuală şi diferenţiată este complet prezentă, chiar dacă nu a fost exprimată ca organe specifice sau capacităţi, şi chiar dacă poate genera gemeni.

Cultura noastră a fost deseori numită "cultura morţii". Faptul că noi, acum, prin fertlizare in vitro şi clonare, distrugem milioane de embrioni cu scopul de a produce sau îmbunătăţi viaţa, sugerează că noi trăim mai degrabă într-o cultură de expedienţă utilitariană, în care scopul scuză mijloacele. Aceasta este în mod perfect ilustrată de frecvenţa cu care auzim aserţiunea potrivit căreia embrionul clonat al unui pacient va servi într-o zi ca "fabrică de ţesuturi."

În lumina acestor recente şi profunde evenimente, noi, Episcopii Bisericii Ortodoxe în America (OCA) concludem următoarele :

- cele două tehnici folosite de către ACT pentru a clona embrioni - transferul nuclear şi partenogeneza - trebuie să fie interzise legal deoarece sunt inerent imorale. Noi nu trebuie să folosim mijloace rele pentru a atinge scopuri bune; de aceea nu putem ucide embrioni umani, nici măcar pentru a face posibilă salvarea vieţii sau prelungirea ei.
- Toate eforturile trebuiesc îndreptate spre a perfecţiona colectarea de tulpini celulare din ţesuturi adulte şi din sângele cordonului ombilical. Aceste celule s-au dovedit a fi la fel de folositoare potenţial pentru scopuri terapeutice ca şi celulele embrionice. Cercetarea pe asemenea celule ar trebui de aceea să fie sprijinită de fonduri publice (guvernamentale).

Cont. pe pag. 24

Pomenirea Sfântului şi Dreptului Simeon, Primitorul de Dumnezeu (3 februarie)

Simeon, bătrânul, după mărturia Sfintei Evanghelii, era un om drept şi credincios, din seminţia lui Levi, care trăia aşteptând mângâerea lui Israel, iar Duhul Sfânt era peste dânsul. Aceluia i s-a făcut ştire de la Dumnezeu despre venirea ce degrabă era să fie în lume, a adevăratului Mesia. Şi i s-a făcut ştire, precum povestesc istoricii cei vechi, astfel:

După porunca lui Ptolomeu, regele Egiptului, se tălmăcea Legea lui Moise şi toate proorociile din limba evreiască în cea elinească, pentru care lucru au fost aleşi bărbaţi înţelepţi din Israel, şaptezeci la număr. (De aceea traducerea aceasta a Bibliei s-a numit Septuaginta.)

Între aceştia şaptezeci era şi Sfântul Simeon, ca un înţelept şi iscusit întru dumnezeiasca Scriptură. Atunci el, tălmăcind, scria cuvintele lui Isaia proorocul şi, ajungând la cuvintele: "*Iată fecioara va lua în pântece şi va naşte fiu*" (Isaia 7, 14), s-a îndoit, zicând că nu este cu putinţă ca o fecioară, neştiind de bărbat, să poată naşte şi, luând cuţitul, a voit să radă cuvintele acelea. Dar îngerul Domnului i s-a arătat şi i-a ţinut mâna, zicând: "Nu fi necredincios faţă de cele scrise, şi a căror împlinire singur o vei vedea. Pentru că nu vei gusta moartea până ce nu vei vedea pe Cel ce se va naşte din Curata Fecioară, Hristos Domnul". Deci el, crezând cuvintele îngereşti şi proorocesti, aştepta cu dor venirea lui Hristos în lume. Şi era drept cu viaţa şi fără prihană, ferindu-se de tot răul, şezând lângă biserică şi rugându-se lui Dumnezeu să miluiască lumea Sa şi să izbăvească pe oameni de diavolul cel viclean. Născându-se Domnul nostru Iisus Hristos şi împlinindu-se patruzeci de zile, iar după obiceiul legii fiind adus în biserică de mâinile Preacuratei Sale Maici, atunci şi Sfântul Simeon îndemnat de Duhul a venit în biserică şi, căutând spre Pruncul cel mai înainte de veci cum şi la Fecioara cea fără de prihană care Îl născuse, L-a cunoscut că Acela este Mesia cel făgăduit şi că aceea este Fecioara prin care avea să se împlinească proorocia Isaiei. De aceea, i s-a închinat, văzând-o înconjurată de lumină cerească şi fiind strălucită cu dumnezeieştile raze. Deci, cu frică şi cu bucurie apropiindu-se de dânsa, a luat în mâinile sale pe Domnul şi a zis: "*Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feţei tuturor popoarelor, Lumină spre desco-perirea neamurilor şi slavă poporului Tău Israel.*" (Luca 2, 29-32) . El a proorocit despre patima lui Hristos şi despre răstignirea Lui, spunând că va trece prin sufletul Născătoarei de Dumnezeu sabia mâhnirii şi a necazului, când va vedea pe Fiul său răstignit pe Cruce. Şi aşa, mulţumind lui

Dumnezeu, s-a mutat cu pace la adânci bătrâneţi, pentru că se scrie despre dânsul că a trăit 360 de ani - Dumnezeu astfel lungindu-i viaţa - ca să ajungă vremea cea din toţi vecii dorită, în care Fiul cel fără de ani S-a născut din Sfânta Fecioară, Căruia se cuvine slava în veci. Amin.

Despre acest Sfânt Simeon, care a primit în mâinile sale pe pruncul Iisus, cel dus în biserică şi care a binecuvântat pe Născătoarea de Dumnezeu, Maria şi pe Iosif, mulţi înţeleg că a fost preot, precum era preot şi Zaharia, cel ce a primit mai înainte pe Maria, fiind dusă atunci pruncă în biserică şi care avea să fie maica lui Iisus. Între cei ce înţeleg astfel, este Sfântul Atanasie cel Mare, în cartea sa "*Despre aceeaşi fire a Tatălui şi a Fiului*", apoi Sfântul Chiril din Ierusalim, în "*Cuvântul de la Întâmpinarea Domnului*", şi Sfântul Epifanie, în "*Învăţătura despre părinţii Legii Vechi şi ceilalţi*". Dar de vreme ce sunt unii care se îndoiesc - căci nu se pomeneşte despre aceasta în Evanghelie-, de aceea nu s-a scris nici în cuvântul acesta.

În această zi se mai face şi pomenirea Sfintei Ana, proorociţa, de care se pomeneşte în Evanghelie, şi care cu Sfântul Simeon primitorul de Dumnezeu întâmpinând pe Domnul nostru Iisus Hristos în biserică, grăia despre Dânsul tuturor celor ce aşteptau izbăvirea în Ierusalim, cum că Acela este Mesia cel aşteptat. ❁

Din volumul "Vieţile Sfinţilor pe luna februarie", Editura Episcopiei Romanului şi Huşilor.

Când şi De Ce Trebuie Să Îngenunchem În Timpul Săvârşirii Sfintei Liturghii?

Slujbele divine ortodoxe sunt însoţite de ritualuri, ceremonii sau acte de cult prin care slujitorii bisericeşti şi credincioşii îşi exprimă evlavia, respectul şi adorarea faţă de Dumnezeu Cel în Treime lăudat şi cinstirea faţă de sfinţi. Ele constituie forme exterioare de manifestare a credinţei şi fac parte din structura acestor slujbe, fiind, de cele mai multe ori, formele văzute prin care, în mod nevăzut, mijlocim harul şi binecuvântarea lui Dumnezeu asupra noastră.

Aceste acte liturgice au dobândit în timp şi o semnificaţie simbolică, relevată de scopul sau rostul slujbei respective. Dintre actele liturgice cele mai însemnate amintim: ridicarea mâinilor în timpul rugăciunii, mai ales atunci când invocăm harul Sfântului Duh, binecuvântarea, ca semn văzut prin care sfinţim lucrurile sau persoanele şi cerem ajutorul lui Dumnezeu, îngenuncherile în faţa sfintelor icoane şi moaşte sau la anumite momente îndătinate ale rugăciunii particulare sau în comun, metaniile, mică şi mare, ca semn de smerenie sau umilinţă în faţa puterii divine, ca act de pocăinţă şi de ispăşire a păcatelor şi ca formă de preamărire a lui Dumnezeu şi de cinstire a sfinţilor, sărutarea şi atingerea de obiectele sfinţite, facerea semnului sfintei cruci, ca formă de exprimare a credinţei în Sfânta Treime şi de cinstire a ei, vohoadele sau procesiunile din cadrul unor slujbe cum ar fi: vohodul mic şi vohodul mare de la Sfânta Liturghie, scoaterea Sfintei Cruci la cele două sărbători ale ei, 14 septembrie şi Duminica a treia a Sfântului şi Marelui Post, la sfârşitul utreniei, scoaterea Sfintei Cruci la slujba deniei de joi seara, după citirea Evangheliei a V-a, scoaterea Sfântului Epitaf la vecernia de vineri din Săptămâna Patimilor şi mai ales înconjurarea bisericii cu el, după cântarea Prohodului, înconjurarea bisericii la sfinţirea ei, ieşirea în procesiune la slujba Învierii sau la sfinţirea Apei celei mari de la Bobotează, înconjurarea bisericii cu sicriul care poartă trupul neînsufleţit al slujitorilor biserceşti, după slujba înmormântării, înconjurarea bisericii cu racla sfântului care sălăşluieşte acolo, cu prilejul hramului ş.a.

Toate aceste acte şi ceremonii au o semnificaţie deosebită în viaţa liturgică şi reprezintă pentru credincioşi clipe de intensă trăire duhovnicească, creând o atmosferă de comuniune apropiată şi directă cu Dumnezeu şi sfinţii. De aceea, ele se bucură de o participare tot mai numeroasă din partea credincioşilor, constituind, de cele mai multe ori, frumuseţea sau specificul unor slujbe şi sărbători.

Dintre numeroasele acte de cult, care însoţesc slujbele divine, îngenuncherile ocupă un loc central în viaţa liturgică şi în practicarea ei de către slujitori şi credincioşi. Îngenuncherea este un act de smerenie în faţa lui Dumnezeu şi o formă văzută de adorare a lui Dumnezeu şi de cinstire a sfinţilor. Prin poziţia sa de creatură a lui Dumnezeu, omul simte nevoia să-şi arate această dependenţă a lui faţă de Creator şi să-şi exprime nimicnicia sa în faţa Atotputernicului Dumnezeu. Îngenuncherea în faţa lui Dumnezeu provine şi din conştiinţa stării de păcătoşenie a omului, cerând iertarea, mila şi îndurarea puterii dumnezeieşti. Îngenuncherea a constituit aproape în toate religiile forma de adorare a divinităţii. Dacă simţim nevoia să ne plecăm cu respect în faţa personalităţilor marcante ale unui neam sau ale omenirii, cu atât mai mult simţim nevoia, în calitate de credincioşi, să ne plecăm în faţa lui Dumnezeu, de la Care "vine toată darea cea bună şi tot darul cel desăvârşit," cum spune o frumoasă rugăciune a Bisericii, recunoscându-L prin aceasta în calitatea Sa de creator şi proniator.

Iată de ce şi în cultul creştin, îngenuncherea a constituit dintotdeauna o formă esenţială de manifestare a adorării lui Dumnezeu şi a cinstirii sfinţilor, fiind legată de multe din momentele de rugăciune din cadrul cultului divin. Lăsând la o parte celelalte slujbe divine, în care îngenuncherea este practicată, vom rămâne în cadrul Sfintei Liturghii, care este centrul cultului divin public şi slujba cea mai frecventată de credincioşi, arătând momentele la care trebuie să îngenunchem şi semnificaţia lor.

În legătură cu aceasta, trebuie să spunem că ar fi de dorit ca toţi credincioşii să fie prezenţi în biserică înainte de începerea Sfintei Liturghii, ocupând un loc în sfântul locaş şi rămânând acolo cât durează sfânta slujbă care, în ciuda unor afirmaţii neîntemeiate, nu este lungă. Dacă nu avem timpul necesar sau posibilitatea să participăm şi la utrenie sau slujbe de dimineaţă, prezenţa la Sfânta Liturghie devine o necesitate şi o obligaţie de suflet, fără să ne ia timp prea mult. Am spus lucrul acesta pentru că, de obicei, prima îngenunchere, când intrăm într-un locaş de cult, este în faţa sfintelor icoane, la ritualul închinării în faţa lor. Pentru a nu tulbura liniştea şi ordinea din timpul Sfintei Liturghii, prin închinarea şi îngenuncherea la sfintele icoane, este de dorit ca momentul începerii slujbei să ne găsească la locurile noastre.

Sfânta Liturghie trebuie ascultată în poziţie cuviincioasă. Cea mai recomandată şi mai potrivită poziţie ar trebui să fie cea în picioare, care presupune şi o atenţie mai mare şi o angajare mai eficientă în lucrarea sfântă care se săvârşeşte. Şederea pe scaun sau în bănci dă, de cele mai multe ori, senzaţia unei oarecare nepăsări în faţa lui Dumnezeu. Totdeauna când vorbime cu cineva şi cu atât mai mult cu un superior, stăm în picioare. De aceea, pe Dumnezeu, care este Stăpânul nostru, al tuturor şi de la care cerem ajutorul şi sfinţenia, nu-L putem ruga decât

Cont. pe pag. 22

Când Şi De Ce Trebuie ...

Cont. de la pag. 21

stând în picioare în faţa Lui. Cazurile binecuvântate, în care persoane în vârstă şi neputincioase, bolnave sau cu infirmităţi sau uneori copiii stau jos, fac excepţie de la această regulă. Dar nu putem generaliza şederea pe scaun sau bănci pentru întreaga asistenţă, mai ales în timpul rugăciunii; pentru creştinul ortodox este o impietate să-L rogi pe Dumnezeu stând jos. Desigur că sunt momente în care putem să ne aşezăm pe un scaun sau canapea ori bancă, aşa cum ar fi citirea pericopei de apostol, rostirea predicii, dar rugăciunile şi cântările nu le putem rosti stând jos.

Există o altă atitudine a unor credincioşi care participă la liturghie, stând tot timpul în genunchi, ceea ce nu este corect. Am văzut la unele biserici femei sau grupuri de femei care stau tot timpul slujbei aşezate, dar nu într-o poziţie de îngenunchere corectă, ci mai degrabă într-una de relaxare şi comoditate, care nu se deosebeşte decât foarte puţin de şederea pe scaun sau în bancă. Îngenuncherea, aşa cum arată şi numele actului, înseamnă a sta în genunchi sau pe genunchi, păstrând poziţia trunchiului verticală, în atitudine de respect, fără să-ţi laşi greutatea corpului pe gambe, cum obişnuiesc să şadă musulmanii. Dar poziţia îngenuncheată pentru toată durata Sfintei Liturghii nu se recomandă, fiindcă această slujbă nu este o slujbă de pocăinţă sau de penitenţă, ci de bucurie şi jubilare. În ea îl vedem şi îl primim pe Hristos cel jertfit şi înviat. Cu fiecare liturghie facem un pas către împărăţia lui Dumnezeu, care este "bucurie şi pace în Duhul Sfânt" (Romani 14, 17). Exerciţiul pocăinţei nu se face în timpul Sfintei Liturghii, care are cu totul alt scop şi caracter, ci separat de ea.

De aceea, există doar câteva momente care reclamă îngenuncherea credincioşilor, ţinând cont de semnificaţia acestora în cadrul Sfintei Liturghii. Cel dintâi moment pentru îngenunchere îl constituie Vohodul cel mic sau ieşirea cu Sfânta Evanghelie în procesiune, în prima parte a Liturghiei, numită a catehumenilor, în timp ce se cântă antifonul al treilea, adică Apărătoare Doamnă, Fericirile sau Troparele. Îngenuncherea este cerută de simbolismul acestei procesiuni. Ea simbolizează ieşirea Mântuitorului la propovăduire şi începutul activităţii Sale publice, după ce a fost botezat în Iordan şi Tatăl L-a mărturisit ca Fiu; Sfânta Evanghelie cuprinde viaţa şi activitatea Mântuitorului, întruchipează acum pe Hristos Însuşi. Preoţii slujitori şi credincioşii se închină şi îngenunchează ca înaintea lui Hristos. Lumina purtată înainte simbolizează lumina învăţăturii lui Hristos, iar cei care poartă luminile reprezintă pe profeţii Vechiului Testament, care L-au vestit pe Mântuitorul şi, în special, pe Sfântul Ioan Botezătorul.

Al doilea moment de îngenunchere este citirea Sfintei Evanghelii, care poate fi ascultată şi în picioare. Cuvântul "drepţi," din îndemnul "Înţelepciune! Drepţi să ascultăm Sfânta Evanghelie!", nu înseamnă neapărat că atunci trebuie să stăm numai în picioare. îndemnul este mai degrabă o atenţionare că, în timpul citirii Sfintei Evanghelii, nu trebuie să stăm jos, în strană, pe podea sau în alt loc, în poziţie de nepăsare, ci să fim cu atenţie şi respect. Ea nu interzice însă şederea în genunchi care este semn de şi mai mare atenţie sau respect. Îngenuncherea a luat naştere tocmai din acest respect şi socotesc că este bine să ascultăm în genunchi Sfânta Evanghelie, cum fac majoritatea credincioşilor.

Al treilea moment de îngenunchere este Vohodul cel mare sau ieşirea cu cinstitele daruri. El simbolizează pe de o parte alaiul intrării Mântuitorului în Ierusalim, îndreptându-se spre jertfa, Sfânta Masă şi altarul închipuind grădina în care a fost săpat mormântul, iar sfântul antimis mormântul însuşi. Vohodul cel mare simbolizează şi alaiul de îngropare a Domnului sau ducerea trupului Său de la Golgota la mormânt. Având în faţă cinstitele daruri, care vor deveni Trupul şi Sângele Mântuitorului, credincioşii îngenunchează cu respect înaintea lor.

Dar momentul cel mai important pentru îngenunchere este cel al sfinţirii şi transformării darurilor de pâine şi de vin în Trupul şi Sângele Domnului, după ce se rostesc cuvintele de instituire a Sfintei Euharistii. "Luaţi, mâncaţi" şi "Beţi dintru acesta toţi," când la strană se cântă "Pre Tine Te lăudăm." Este momentul central al Sfintei Liturghii, când preotul rosteşte epicleza, adică rugăciunea de invocare a Duhului Sfânt care preface darurile de pâine şi vin în Trupul şi Sângele Domnului sau Sfânta Împărtăşanie, după care şi preotul îngenunchează. Îngenuncherea la cuvintele de instituire ca şi la axion nu sunt îndreptăţite. Ele sunt influenţate din cultul altor Biserici sau confesiuni. Cât priveşte rugăciunea "Tatăl nostru," având în vedere că este cea mai importantă din întreg cultul nostru, o putem rosti sau cânta şi stând în genunchi.

Însoţind participarea noastră la Sfânta Liturghie cu aceste acte de cult, ca semne de evlavie, respect, adorare pentru Dumnezeu şi cinstire pentru sfinţi, facem mai eficientă prezenţa şi angajarea noastră la săvârşirea celei mai de folos slujbe care se săvârşeşte pentru noi în biserici. ❁

Pr. Prof. Dr. Nicolae D. Necula

(Articol preluat din "Tradiţie şi înnoire in slujirea liturgică" volumul 2, Galaţi, 2001.)

Legătura Credincioşilor cu Locaşul de Închinare

Identitatea unei comunităţi din toate punctele de vedere este exprimată de identitatea şi specificul locaşului de închinare, de biserică ce se impune prin măreţie şi frumuseţe, grupând împrejurul ei toată suflarea unei aşezări umane. Locaşul de închinare este expresia a ceea ce omul poate oferi mai frumos şi mai bun lui Dumnezeu, prin consacrarea acestui spaţiu liturgic, pentru a deveni nu numai un loc sfinţit, ci şi unul sfinţitor.

Prin funcţia ei liturgică şi spirituală, biserica, locaş de închinare - cheamă la sine prin glasul clopotelor, la vreme de rugăciune, pe toţi credincioşii, pentru a-i uni cu Dumnezeu, cu cerul, pentru a-i "îndumnezei", prin puterea Duhului Sfânt, care lucrează în Sfintele Taine şi prin aceasta, pentru a-i uni între ei, spre a forma o unitate deplină cu Hristos, în adunarea eclesială. Prin împărtăşirea cu Trupul şi Sângele Mântuitorului în cadrul Sfintei Liturghii se re-constituie Trupul tainic al Domnului, Sfânta Biserică, iar noi suntem mădulare fiecare în parte (cf.I Cor,12,27).

Unitatea bisericească creată şi grupată în jurul aceluiaşi altar, sau aceluiaşi preot, se numeşte parohie, de la termenul grecesc parokia, care înseamnă a locui împreună, a fi în acelaşi loc. Parohia nu este doar o unitate administrativ-bisericească ci mai presus de toate este o realitate spirituală, în cadrul căreia fiecare credincios îşi află menirea sa în relaţie cu Dumnezeu,- câştigarea mântuirii. Ea este unitatea cea mai mică a Bisericii, ca trup mistic al lui Hristos şi se manifestă ca un organism alcătuit din mai multe elemente.

Conducătorul parohiei, capul văzut al acestui organism, este preotul-paroh, care îl reprezintă pe Hristos, Capul nevăzut al Bisericii şi lucrează în numele Lui. Preotul continuă şi împlineşte cele trei slujiri ale Mântuitorului, de Profet, Arhiereu şi Împărat, prin lucrarea învăţătorească, - vestind Evanghelia Cuvântului lui Dumnezeu, prin cea sfinţitoare - săvârşind sfintele slujbe, Sfânta Liturghie, Sfintele Taine şi Ierurgiile bisericeşti, iar prin cea conducătoare - purtând o permanentă grijă părintească faţă de credincioşi, pentru a-i conduce pe calea mântuirii. De aceea fiii săi duhovniceşti îl numesc pe preot "părinte" spiritual.

Preotul nu este el însuşi parohia, ci doar capul ei, iar credincioşii, fără de care nu poate exista acest organism duhovnicesc, alcătuiesc trunchiul şi mădularele lui, după cuvântul Sfântului Apostol Pavel, "trupul nu este un mădular, ci multe" (I Cor.12,14). Între aceste membre, cler şi credincioşi, trebuie să existe o legătură şi o colaborare desăvârşită, fiecare îndeplinindu-şi funcţia şi rolul său special.

Între îndatoririle credincioşilor, prima şi cea mai importantă este conştiinţa sa de enoriaş, conştiinţa apartenenţei sale la o parohie, la un altar, la un slujitor al altarului, şi la un părinte duhovnicesc. În felul acesta parohia devine pentru fiecare enoriaş o mare familie spirituală în cadrul căreia el a intrat prin Taina Sfântului Botez şi a Mirungerii, primite în pruncie, s-a dezvoltat, întărit şi hrănit duhovniceşte prin celelalte Sfinte Taine ale Bisericii. Baia lacrimilor, Sfânta Spovedanie, oferă credinciosului împăcarea cu Dumnezeu şi balsam sufletului rănit de păcat, pentru a putea atinge punctul de maximă comuniune, unirea cu Hristos, prin împărtăşirea cu Preacuratul Trup şi Sânge, în Taina Euharistiei. În vreme de încercare şi suferinţă, prin Sfânta Taină a Maslului, credinciosul dobândeşte sănătate sufletească şi trupească. Dragostea care îi uneşte pe cei ce doresc să vieţuiască împreună "în Domnul", este binecuvântată prin Taina Cununiei. Tot ceea ce este în afara cununiei este "spurcăciune" înaintea lui Dumnezeu. Dintre credincioşi sunt aleşi şi cei care, urmând o chemare specială numită vocaţie, sunt instituiţi, după pregătirea necesară, în treptele ierarhiei de drept divin ca diaconi, preoţi şi episcopi.

În cadrul acestei instituţii spirituale - care este parohia - credinciosul îşi găseşte şi îşi împlineşte cu adevărat vocaţia şi menirea pentru care a fost creat, aceea de a ajunge la asemănarea cu Dumnezeu şi la câştigarea vieţii celei veşnice.

Conştiinţa de enoriaş este identică cu aceea de bun credincios, implicat în viaţa liturgică şi spirituală a Bisericii şi, în acelaşi timp, legat spiritual prin legătura iubirii de toţi semenii săi, cu care se împărtăşeşte din acelaşi potir la Sfânta Liturghie.

Conştiinţa de enoriaş implică în mod necesar frecventarea sfintei biserici, participarea la Sfânta Liturghie în duminici şi sărbători. Îngerul păzitor al fiecărui credincios, după tradiţia creştină, ne aşteaptă pe fiecare în biserică pentru a se bucura împreună de întâlnirea noastră cu Hristos. Nu putem fi cu adevărat credincioşi numai prin declaraţii!

Prin participarea noastră la rânduielile şi slujbele Bisericii şi prin legătura spirituală cu părintele duhovnicesc, în Taina Spovedaniei, se împlineşte în viaţa noastră taina iubirii lui Hristos, Care ne întăreşte în drumul nostru spre câştigarea Împărăţiei cerurilor.

Desprinderea credincioşilor de Biserică spre a-şi căuta în afara ei liman, cât şi absenţa şi dezertarea unora de la îndatoririle lor, vor duce la pierderea conştiinţei de enoriaş, la desprinderea din comuniunea spirituală în care s-au născut şi au crescut şi, în final, la moartea lor spirituală.

Fără o muncă asiduă şi responsabilă din partea ierarhiei bisericeşti şi fără un răspuns şi o colaborare conştientă din partea credincioşilor, o parohie nu poate fi vie, ci îşi pierde caracterul şi esenta sa supranaturală, rămânând doar o simplă realitate administrativă sau uneori chiar mai puţin. ❁

+P.S. Dr. Laurenţiu Streza,
Episcopul Caransebeşului
(articol preluat din Foaie Diocezană)

Hirotonie La Mânăstirea "Înălţarea Domnului" din Detroit

Detroit MI — Joi, 27 Decembrie 2001, Înalt Prea Sfinţitul Nathaniel, Arhiepiscop al Detroitului şi al Episcopiei Ortodoxe Române din America s-a alăturat comunităţii monahale de la Mânăstirea "Înălţarea Domnului în săvârşirea Sfintei Liturghii la Sărbătoarea Sfântului Arhidiacon Ştefan, protomartirul. Au săvârşit Sfânta Liturghie cu Înalt Prea Sfinţia Sa, Prea Cuviosul Arhimandrit Irineu (Stareţ), Prea Cuviosul Arhimandrit Roman (Rives Junction, MI), Prea Cucernicul Părinte Protopop Laurence Lazar (Southfield, MI), Prea Cuviosul Ieromonah Nicolae (de la Mânăstire), Prea Cucernicul Protodiacon David Oancea (Grass Lake, MI), Prea Cuviosul Ierodiacon Iustin (de la Mânăstire), şi Prea Cucernicul Diacon James Rogozan (Livonia, MI). De asemenea, prezenţi în altar au fost Ipodiaconii John E Lazar (Southfield, MI) si Tom Rosco (Dearborn Heights, MI) cât şi Părintele Isaia (de la Mânăstire). La strană au fost Părinţii de la Mânăstire împreună cu Citeţul Dan Hoarşte (Dearborn Heights, MI), cu Seminaristul Radu Teodorescu (South Canaan, PA) şi cu doctorandul Dan Băiaşu (de la Mănăstire).

În timpul Sfintei Liturghii călugarul NEONIL a fost hirotonit întru diacon pentru a sluji la Mânăstire. Născut în anul 1978 în Arpaşul de Sus cu numele de Florin Furdui, Ierodiaconul NEONIL a primit binecuvântarea de a se alătura comunităţii monahale în Septembrie 2001 după ce a trăit şi muncit la alte două mânăstiri din România. Între alte calităţi, el o are şi pe aceea de croitor, ajutând Mănăstirea prin fabricarea de reverende, veşminte şi alte lucruri.

La sfârşitul Sfintei Liturghii, în numele Mânăstirii, Arhimandritul Irineu i-a oferit Arhiepiscopului o icoană cu Răstignirea pictată de pictorul Daniel Prihoancă. Dupa aceasta, clerul si credincioşii au mers spre trapeză pentru o agapă pregătită de către părinţii de la Mânăstire pentru a celebra evenimentul şi Sărbătorile Crăciunului. Spre sfârşitul mesei Părinţii au prezentat un scurt program de colinde de Crăciun la care s-au alăturat mulţi dintre cei prezenţi. ❁

Participant

Clonarea Embrionilor ...

Cont. de la pag. 19

- Legi, ca cele existente în ţările vest-europene, acoperind sectorul privat cât şi cel din instituţii finanţate de guvern, ar trebui votate pentru a interzice toate formele de clonare umană şi cercetare pe celulele embrionilor. Tocmai de aceea insistăm pentru votarea şi aplicarea legii iniţiate de senatorul Brownback, S.790, cât mai repede posibil.

În 27 noiembrie 2001, Linda Chavez de la CNSNews a făcut următorul comentariu : "Odată ce pornim în jos pe drumul creării vieţii pentru scopuri utilitare, nu mai există o linie clară de separaţie între permis şi de neimaginat." Odată cu recentele clonări ale embrionilor umani, noi suntem deja la vale pe drum, mişcându-ne repede spre neimaginabil. Aceasta ne conduce mai departe în direcţia a noi eugenetici, în care viaţa umană este dezbrăcată de înţeles şi de valoarea transcendentă.

De aceea, implorăm pe credincioşii noştri să se roage şi să lucreze pentru o înnoită apreciere şi viziune în societatea americană a adevărului de bază creştin : Încă din momentul concepţiei, viaţa umană este un dar sacru, şi omul este chemat în fiecare stagiu al existenţei sale să crească către eterna participare în viaţa lui Dumnezeu. ❁

SOLIA — THE HERALD
PO BOX 185
GRASS LAKE MI 49240-0185
USA

Periodicals Postage Paid at Jackson and additional offices

**********MIXED ADC 481
SAMPLE
ORTHODOX INSTITUTE LIBRARY
2311 HEARST AVE
BERKELEY CA 94709-1319

S130
P379